ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
8
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 537
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 30

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Γνωρίζομεν, ὅτι αἱ διαμαρτυρίαι μας, ἤδη μάλιστα, ὡς μὴ ὑπαρχούσης ὑπευθύνου πολιτικῆς Κυβερνήσεως, ἀπευθύνονται εἰς τὸ κενόν. Δὲν δυνάμεθα ὅμως, νὰ μὴ ἐκδηλώσωμεν τὸ παράπονον τῶν ἐργαζομένων τοῦ Νομοῦ μας, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς παρακολουθήσεως ἐκ μέρους τοῦ Κράτους τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐργατικῶν νόμων καὶ τῆς σχετικῆς προστασίας, ἀλλὰ καὶ διαφωτίσεὼς τῶν ἐργαζομένων τῆς Χαλκιδικῆς εὑρίσκονται εἰς οἵαν κατάστασιν ἐτέλουν καὶ πρὸ πεντηκονταετίας. Ἐκτὸς τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα ἀναγκάζονται, πέραν τῆς κυρίας ἀποστολῆς των, νὰ ἐποπτεύωσιν, ὅσον δύνανται, καὶ τὸν τομέα τῆς ἐργασίας, οὐδεμία ἄλλη σχετικὴ μέριμνα λαμβάνεται. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐργασίας ἀπουσιάζει ἐκ τοῦ Νομοῦ μας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» ἀγωνίζεται συνεχῶς ἐπὶ δέκα καὶ πλέον ἤδη ἔτη, νὰ πείση τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, ὅτι καὶ ἄστοργος εἶναι ἡ ἔναντι τῶν ἐργαζομένων τῆς Χαλκιδικῆς στάσις του καὶ ἄδικος πρὸς τὸν τόπον μας καὶ ἐπιβλαβὴς εἰς τὸ γενικώτερον ἐθνικὸν συμφέρον.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τῆς τελευταίας ἐπανεκδόσεὼς μας (31—5—53) ἐπεσημάναμεν τὴν ἀνάγκην τοῦ διορισμοῦ εἰς τὸν νομὸν μας ἑνὸς ἔστω Ἐπόπτου Ἐργασίας. Καὶ δὲν ἐπαύσαμεν ἔκτοτε νὰ τονίζωμεν τὴν ἀνάγκην ταύτην.

Ὅλα εἰς μάτην. Οὐδεὶς ἁρμόδιος ἐνδιεφέρθη σχετικῶς.

Παρῆλθεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μία δεκαετία, κατὰ τὴν ὁποίαν ηὐξήθη μεγάλως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατοϋπαλλήλων τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ἀναλόγως ηὐξήθησαν καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας προκύπτοντα διάφορα ζητήματα, τὰ ὁποῖα δέονται διευθετήσεως.

Καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο οὐδένα τῶν ἁρμοδίων συνεκίνησε.

Ἤδη τὸ νεοϊδρυθὲν Ἐργατικὸν Κέντρον τῆς Χαλκιδικῆς, ὡς ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, δι' ὑπομνήματός του, ἀπευθυνομένου πρὸς ὅλους τοὺς ἁρμοδίους, ἐκθέτει τὴν ἐν τῷ νομῷ μας κατάστασιν τῆς ἐργασίας, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς νομίμου ρυθμίσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ζητεῖ τὴν ἵδρυσιν ἐνταῦθα Γραφείου Ἐποπτείας Ἐργασίας.

Καθ' ἃ δὲ λέγονται τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας εἰς τὸ σοβαρώτατον καὶ λίαν δίκαιον αἴτημα τοῦτο τοῦ Ἐργατικοῦ μας Κέντρου παρέσχε τὴν ἀόριστον ὑπόσχεσιν τῆς σχετικῆς μερίμνης, διατασσομένης τῆς Ἐποπτείας Ἐργασίας Θεσσαλονίκης, ὅπως ἀποστέλλη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἕνα τῶν ὑπαλλήλων της εἰς τὸν Νομὸν μας, ἵνα ἐξετάζη τὰ ἐργατικὰ ζητήματά της.

Ἡ λύσις, τὴν ὁποίαν ὑπόσχεται ἁπλῶς, νὰ δώσῃ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας εἰς τὸ σημαντικώτατον αὐτὸ θέμα, εἶναι τελείως πρόχειρος, ἀνεπαρκὴς καὶ οὐδόλως ἱκανοποιεῖ.

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν διὰ τίνα λόγον τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἀντιμετωπίζει μετὰ τόσης ἐλαφρότητος τὸ καθ' ἡμᾶς ἐξαιρετικῆς σημασίας θέμα τῆς Ἐργασίας, διότι δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῶν ἐργαζομένων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς διὰ τῆς καταβολῆς τῆς ἐργασίας αὐτῶν συμμετοχῆς των εἰς τὴν γενικὴν προσπάθειαν προόδου τοῦ Ἔθνους.

Ἐὰν οἱ ἐργαζόμενοι, καθ' ὡρισμένον ποσοστόν, καὶ ὑπὸ κανονικὰς συνθήκας, δὲν ἀποδίδουν ὅσον πρέπει, ὑπὸ συνθήκας ἀδίκους δι' αὐτούς, ἐπόμενον εἶναι νὰ ἐμφανίζουν ἐλαχίστην ἀπόδοσιν. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν πλήττει μόνον τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν τῶν ἐργοδοτῶν, οἱ ὁποῖοι ἄλλως τε εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας εἶναι ἄξιοι τῆς τύχης των, ἀλλ' ἀποβαίνει καὶ εἰς βάρος τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς βάρος τῆς εὐημερίας τοῦ Ἔθνους.

Τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ μεριμνᾶ, διὰ τὴν δικαίαν, τὴν πλήρη ἀμοιβὴν τοῦ ἐργαζαμένου καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τούς, κατὰ τὸ δυνατόν, καλυτέρους ὅρους καταβολὴν τῆς ἐργασίας. Διότι τότε μόνον ἀνακύπτει πλῆρες καὶ τὸ καθῆκον τοῦ ἐργαζομένου, ὅπως προσφέρη εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν ἐργασίαν του, ὡς προσφορὰν πρὸς τὸ Ἔθνος.

Οἱ ἐργαζόμενοι τοῦ Νομοῦ ἐφρόντισαν, χωρὶς καμμίαν κρατικὴν μέριμναν, νὰ ὀργανωθοῦν, ὥστε νὰ ἐξετάζουν ὅλα τὰ θέματα τῆς ἐργασίας των καὶ διὰ τῆς συνεργασίας των μετὰ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν ἐπιδιώκουν τὰς δικαίας καὶ συμφώνους πρὸς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον λύσεις. Καὶ δὲν ζητοῦν ἤδη παρὰ τὴν ἵδρυσιν ἐν τῷ νομῷ μας τῆς πλέον ἁρμοδίας πρὸς τοῦτο Ἀρχῆς, τῆς Ἐποπτείας Ἐργασίας.

Ἀλλὰ τὸ κωφὸν Κράτος δὲν ἀκούει. Ἀνάγκη λοιπόν, νὰ ἐπανέλθη τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον μας εἰς τὸ αἴτημά του ἐντονώτερον. Καὶ ν' ἀγωνισθῆ διὰ τὴν ἱκανοποίησίν του.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» θὰ ἀφιερώση ὅλας τὰς δυνάμεις της εἰς τὸν δίκαιον αὐτὸν ἀγῶνα του.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Ἐγὼ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.» Ὅλοι οἱ ἀπόστολοι καὶ συνεργάτες τοῦ κυρίου πολὺ δεινοπάθησαν γιὰ νὰ ἐκτελέσουν τὴν θεία παραγγελία «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη.» Τῶν περισσοτέρων ὅμως τὰ δεινοπαθήματα μᾶς εἶναι τελείως ἄγνωστα. Τὰ καταπόντισε ἡ ἐρημιὰ καὶ ἡ λησμονιά. Κανεὶς δὲ βρέθηκε νὰ μᾶς τὰ ἱστορήση Μοιάζουν μὲ τὴν τραγωδία ὁδοιπόρου, ποὺ ἔπεσε σὲ συμμορίες κακοῦργων σὲ τόπο παντέρημο. Ποιὸς νὰ νοιασθῆ γιὰ τὴν ἱστορησή της; Ὅσοι εἶδαν καὶ ἄκουσαν ἔχουν συμφέρο νὰ πάρουν τὸ μυστικὸ στὸν τάφο τους. Δὲ θὰ ἦταν καθόλου ὑπερβολὴ ἄν λέγαμε ὅτι ἀνάμεσα σὲ ὅλους τοὺς Ἀποστόλους ἐκεῖνος, ποὺ πειὸ πολὺ δεινοπάθησε εἶναι ὁ Παῦλος. Κορυφαῖος στὴν ἀποστολικὴ δράση. Ἀλλὰ καὶ κορυφαῖος στὰ παθήματα. Τὸν ταλαιπώρησαν οἱ ἀλλόθρησκοι καὶ ἀντίχριστοι. Μὰ τὸν ταλαιπώρησαν πολὺ καὶ ὁμόδοξοι καὶ δῆθεν φιλόχριστοι. Μᾶς τὸ ἔγραψε ὁ ἴδιος: «Κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις.» Ἔγραψε μάλιστα καὶ μιὰ ὁλόκληρη ἐπιστολή, τὴν ἐπιστολὴ πρὸς Γαλάτας, γιὰ νὰ ἐκφράση τὸ ἀβάσταχτο παράπονό του. Καμμιὰ σωματικὴ πληγὴ ποὺ πῆρε ἀπὸ θηριώδεις ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ δὲν τὸν πόνεσε τόσο φρικτά, ὅσο οἱ ψυχικὲς πληγές, ποὺ δοκίμαζε ἀπὸ τοὺς κακοὺς Χριστιανούς. Σέ ἕνα ξέσπασμα τοῦ μεγάλου τούτου πόνου καὶ παραπόνου σημείωσε τοῦτες τὶς ἀξιομνημόνευτες φράσεις: «Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω. Ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω» «Σᾶς θερμοπαρακαλῶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς λαβωμένης μου καρδιᾶς. Ἀπὸ τώρα καὶ πέρα κανεὶς ἄς μὴ μοῦ ξαναπληγώνῃ τὶς πληγές μου. Σὰν ξαναπλήγωμα πληγῶν μοιάζει ἡ ἀχάριστη φροντίδα, ποὺ μὲ βάζετε νὰ σᾶς πείσω, ὅτι εἶμαι γνήσιος ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα αὐτὴ τὴ φροντίδα τὴν ἀναθέτω στὰ σημάδια τῶν τραυμάτων, ποὺ πῆρα στὸ σῶμα μου ἀπὸ τοὺς διῶκτες τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι οἱ πειὸ εὐφραδεῖς συνήγοροί μου γιὰ νὰ σᾶς πείσουν γιὰ τὴν ὀρθοδοξία μου Εἶναι τὰ πειὸ ἀτίμητα παράσημα μὲ τὰ ὁποῖα μὲ ἐπεβράβευσε ὁ Κύριος καὶ τὰ ὁποῖα ἄφωνα ἀλλὰ καὶ κραυ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ὁ καταγγείλας, ὅτι ὁ ἀγροτικὸς διανομεὺς τῆς περιοχῆς Βραστῶν ἀπὸ διμήνου ἔπαυσε, νὰ μεταβαίνη εἰς τὸν Συνοικισμὸν «Κελλί» τρὶς τῆς ἑβδομάδος, ὡς ἔπραττε πρότερον, μεταβαίνει δ' ἔκτοτε εἰς αὐτὸν μόνον ἅπαξ ἑβδομαδιαίως, ἀνα γνώστας τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας σχετικὸν σχόλιόν μας ἔσπευσε, δι' ἐπιστολῆς του, νὰ μᾶς γνωρίση, ὅτι ἐκ παραδρομῆς ἀνεγράφετο εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν του, ὅτι ἡ ἀνωτέρω συμπεριφορὰ τοῦ ἀγροτικοῦ διανομέως ἐπεδεικνύετο ἀπὸ δύο μηνῶν, ἐνῶ πράγματι ἐπρόκειτο περὶ δύο ἑβδομάδων.

Οὕτως ὅμως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ὁ μὲν ἀγροτικὸς διανομεὺς εἰς οὐδεμίαν παράβασιν τῶν σχετικῶν ὑποχρεώσεών του ὑπέπεσε, καθ' ὅσον, ὡς διεπιστώσαμεν, κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, ἀνέλαβε τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ ἑτέρας γειτονικῆς περιοχῆς, ἧς ὁ διανομεὺς ἔτυχεν ἀδείας, ὁ δὲ καταγγείλας ὤφειλε νὰ προσέχη περισσότερον, ὥστε νὰ μὴ γίνεται αἴτιος δημιουργίας ἀδίκου δημοσιογραφικοῦ θορύβου εἰς βάρος ὑπαλλήλου, ὅστις κατ' οὐδὲν ἔπταισε καὶ ὅστις, καθ' ἃ ἐπληροφορήθημεν καὶ διεπιστώσαμεν εἶναι τακτικώτατος καὶ εὐσυνείδητος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ὡραίους ἀσφαλτοστρωμένους δρόμους παρετηρήσαμεν εἰς τινα τμήματα τῆς Ἀρναίας, οἱ ὁποῖοι πλὴν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν κατοίκων της προκαλοῦν κολακευτικὴν διὰ τὸν Δῆμον των ἐν τύπωσιν εἰς πάντα ξένον ἐπισκεπτόμενον αὐτῆς, διότι σημαίνουν καθαριότητα, πολιτισμόν.

Συγχαίρομεν θερμῶς τὸν κ. Ἱπποκράτην Πάχταν, δήμαρχον τῆς Ἀρναίας, ὡς καί τὸ προοδευτικὸν Δημοτικὸν Συμβούλιον, διὰ τὴν δραστηριότητά των καὶ τὴν συνεχῆ μέριμνάν των, χάριν τῆς προόδου τοῦ Δήμου των.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Δυσμενέστατα σχόλια ξένων ἠκούσαμεν διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν παρὰ τὸν Σταθμὸν τοῦ ΚΤΕΥΑ τῆς πόλεώς μας δημοτικῶν ἀποχωρητηρίων, τὰ ὁποῖα διεπιστώσαμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι εἶναι ἀπολύτως βάσιμα καί δεδικαιολογημένα. Πλὴν ἄλλων εἶναι τόσον ἔντονος καὶ δυσάρεστος ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐκ τῶν οὔρων ἀμμωνίας, ὥστε καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐντός αὐτῶν παραμονὴ πέραν ὀλίγων δευτερολέπτων.

Διατὶ αὐτὴ ἡ ἔλλειψις φροντίδος τοῦ Δήμου μας; ἐὰν δὲν προβαίνη ὡς πρέπει κατὰ τὴν γνώμην μας, εἰς τὴν κατασκευὴν συγχρόνων ἀποχωρητηρίων, ἄς μεριμνήση τοὐλάχιστον, διὰ τὴν πλήρη καὶ συνεχῆ καθαριότητά των.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Εἴς τινα σημεῖα τῆς ὁδοῦ Βραστῶν—Μεταγγιτσίου καὶ δὴ παρὰ τὸν Συνοικισμὸν τῶν Βραστῶν «Μαρλιὰ» προφανῶς παρόδιοι ἰδιοκτῆται ἀγρῶν διήνοιξαν αὔλακας πρὸς ἄρδευσιν τῶν κτημάτων των, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν κίνδυνον προξενήσεως βλαβῶν εἰς τὰ διερχόμενα αὐτοκίνητα. Ἐκτιμῶμεν πλήρως τὴν ἀνάγκην, ὅπως ποτίζωσι τὰ κτήματά των οἱ κύριοι αὐτῶν, δύνανται ὅμως νὰ ἐπιτυγχάνωσι τοῦτο, χωρὶς νὰ καταστρέφωσι τὴν ὁδόν, διὰ τῆς κατασκευῆς ὑπὸ τὴν ὁδὸν μικροῦ ὀχετοῦ, ἐπικαλυπτομένου καταλλήλως.

Ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ὀφείλει νὰ προβῆ εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων κατὰ παντός, ὅστις προκαλεῖ τοιαύτας βλάβας εἰς τὰς ὁδούς.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΥΣΟΞΥΛΩΝ

Ἡ τιμὴ τῶν καυσοξύλων ἀνῆλθεν ἐφέτος εἰς ὕψη, μέχρι τῶν ὁποίων δέν δύνανται νὰ φθάσουν τὰ βαλάντια τῶν πολλῶν.

Τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀνακύπτει ἐκ τούτου εἶναι σοβαρώτατον, δοθέντος ὅτι ἡ θέρμανσις ἀποτελεῖ στοιχειωδεστάτην ἀνάγκην τοῦ κόσμου.

Δὲν γνωρίζομεν ποῖα μέτρα μελετᾶ σχετικῶς τὸ Κράτος. Τὸ μόνον, τό ὁποῖον περιῆλθεν εἰς γνῶσιν μας, εἶναι ὅτι, ἀντὶ νὰ μεριμνήση διὰ τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τῆς λαϊκῆς θερμαντικῆς ὕλης ἔσπευσε νὰ αὐξήση τὰ μισθώματα τῶν καυσοξύλων, συντελοῦν οὕτω εἰς νέαν ἄνοδον τῶν τιμῶν αὐτῶν.

ΝΑ ΕΞΕΤΑΣΘΗ

Ἀναγνώστης μας ἐκ Νέας Σκιώνης μᾶς καταγγέλει, ὅτι εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς Κοινότητος των «Μπαλαμάτζια», Θεσσαλονικεὺς ἰδιοκτήτης παροδίου κτήματος κατέλαβε τμῆμα τῆς δημοσίας ὁδοῦ, τὸ ὁποῖον περιέφραξε διὰ σιδηρῶν πασσάλων.

Δὲν γνωρίζομεν κατὰ πόσον ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἀλήθειαν ἡ καταγγελία αὕτη, δοθέντος ὅμως ὅτι πολλοὶ τῶν κυρίων, οἱ ὁποῖοι ἀγοράζουν ἐκτάσεις, ἐν Κασσάνδρα, διὰ τουριστικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἐπιχειροῦν ἐπέκτασιν τῶν ἀγοραζομένων κτημάτων εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, καλὸν εἶναι νὰ προβῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀνωτέρω καταγγελίας ἡ ἁρμοδία Τεχνικὴ Ὑπηρεσία καὶ εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟΝ ΑΘΩ

Τοῦ κ. κ. ΓΑΒΡΙΗΛ ἡγουμένου Ι.Μ. Διονυσίου

Ὄρθρου βαθέως ἄνοιξεν ἡ μεγάλη Πόρτα τῆς Μονῆς καὶ ὁ Παπᾶ Ματθαῖος, πέντε ἄλλοι Μοναχοὶ καὶ δύο δόκιμοι ξεκινήσαμε διὰ τὴν κορυφὴν τοῦ Ἄθω, ὅπου τὸ βράδυ θὰ ἐγίνετο ὁλονύκτιος ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ αὐριανῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὴν ὁποίαν τιμᾶται τὸ φερώνυμον Παρεκκλήσιον.

Μὲ τοὺς καλογερικοὺς «τορβάδες» στὴν πλάτη, ἐν εἴδει γυλιῶν στρατιωτικῶν, καὶ ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἐπειδὴ ὁ δρόμος εἶναι στενός, βαδίζαμε προσεκτικὰ στὸ μισόφεγγο τῆς αὐγῆς, διότι στὰ δεξιὰ μας ὁ γκρεμὸς εἶναι ἀπότομος, κατακόρυφος σχεδὸν πρὸς τὴν θάλασσαν, εἰς βάθος ἑκατὸν καὶ πλέον μέτρων.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ προεξάρχοντος θὰ ἐλέγοντο οἱ χαιρετισμοὶ τῆς Παναγίας ἐννέα φορές, ἐωσότου φθάσωμεν εἰς τὸν προορισμόν μας, καὶ ὁ κλῆρος ἔπεσε τὸ πρῶτον εἰς ἐμένα, ὡς δυνάμενον νὰ τοὺς λέγω ἀπέξω, ἀλλὰ συνάμα, καὶ ὀρεσίβιον γνωρίζοντα νὰ βαδίζω ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἐπικίνδυνον ἐκεῖνο μονοπάτι. Ὁ ἕτερος δόκιμος, διδάσκαλος ἐν τῷ κόσμῳ, ἤξευρεν ἀπὸ στήθους καὶ αὐτὸς τὸν κανόνα τοῦ «Ἀκαθίστου Ὕμνου» καὶ κατὰ διαλείμματα, ἵνα μὲ ξεκουράζῃ ἔψαλλεν ἐπικαίρως ἀπὸ τὰ ὡραιότατα αὐτοῦ τροπάρια εἰς τὴν Παναγίαν:

«Ὄρθρος φαεινὸς, χαῖρε ἡ μόνη
τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστὸν,
φωτὸς κατοικητήριον, χαῖρε
τὸ σκότος λύσασα. καὶ τοὺς
ζοφώδεις δαίμονας, ὁλοτελῶς
ἐκμειώσασα».

Περάσαμε τὴν «Νέαν Σκήτην» μὲ τὸ ἡλιόβγαλμα, ἀνεβήκαμε εἰς τὴν «Ἁγίαν Ἄνναν», τὴν μεγαλύτερη Σκήτη τοῦ Ἁγίου Ὄρους, μὲ τοὺς διασήμους Πνευματικοὺς, τοὺς καλοὺς ζωγράφους, τοὺς κρεμαστοὺς κήπους καὶ τὰ πολλὰ νερά.

Ὁ μοναχὸς Δοσίθεος, ὁ κηπουρός μας, σταμάτησε καὶ ἔβλεπε τὸν κῆπο ἑνὸς Ἀσκητοῦ, ἀλλὰ δὲν τοῦ ἄρεσε, εὕρισκε πολλὰς ἐλλείψεις καὶ μόλις εἶδε τὸν οἰκοκύρη του, τὸν ἐρώτησε: «ποῖος ἐπιμελεῖται τὸν κῆπον»—«Τὰ παιδιά», εἶπεν ὁ Γέρων, ἐννοῶν τοὺς ὑποτακτικοὺς του.—«Γι' αὐτὸ εἶναι σ' αὐτὰ τὰ χάλια», τοῦ λέγει, καὶ ἐπειδὴ ἤθελε νὰ ὁμιλῇ πάντοτε ἐκ τῆς Γραφῆς. τὴν ὁποίαν ἀνεγίνωσκε χωρὶς νὰ ἐννοῇ τὰ πολλὰ, «δὲν ἀκούεις» πρὸσθεσε, τί λέγει ὁ Προφήτης; «Τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν» μετατρέπων τὰς πεδιάδας κατὰ τὴν ἰδικήν του ἐξήγησιν εἰς νέους ἀνθρώπους καὶ ἀποφαινόμενος ὅτι ἡ ἐργασία τούτων δὲν ἔχει προκοπήν.

Αὐτὸ ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ζητοῦν ὅλοι, καὶ ἰδίως οἱ νεώτεροι, γραφικὰς ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν ... λόγιον κηπουρὸν, καὶ ἐπειδὴ πεινοῦσαν, ἀλλὰ δὲν ἤθελον νὰ τὸ εἰποῦν, ἔθιξαν τὸ ζήτημα «ἐκ πλαγίου», ὡς λέγουν οἱ δικηγόροι: —«Τί ἐννοεῖ Πάτερ Δοσίθεε ὁ Κύριος ὅταν λέγῃ «οὐχὶ ἡ ψυχὴ ὑμῶν πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς»;...— «Ἁπλούστατα ἀπήντησε ἡ ψυχὴ εἶναι τὸ πλοῖον τῆς τροφῆς ἅμα λείψῃ ἡ τροφὴ χάνεται ἡ ψυχὴ διότι δίχως τροφὴ εἶναι πλοῖον δίχως σαβούρα».— Τότε πρέπει νὰ τρώγωμεν διὰ νὰ ταξειδεύωμεν». —«Καὶ βέβαια πρέπει νὰ τρώγωμεν» ἐπανέλαβε. Δὲν ἀκοῦτε τὸ ψαλτῆρι ποὺ λέγει διὰ τὸν τορβᾶν: «ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνοιξά σε». — «Ἤνεσά σε» λέγει Πάτερ Δοσίθεε εἶπεν ὁ διδάσκαλος καὶ ἐννοεῖ τὴν προσευχὴν καὶ ὄχι τὸ φαγητὸν» — «Ἐσὺ δὲν τὰ ξεύρεις αὐτὰ νὰ σιωπᾶς' οἱ σημερινοὶ δασκάλοι ξέρετε σύμφωνα καὶ φωνήεντα, αὐτὰ τὰ ξεύρομε ἡμεῖς ποὺ διαβάσαμε τὸ «Χτωῆχι καὶ Ψαλτῆρι». Καὶ ἐξαγαγὼν τὴν φλάσκαν προσέθεσεν: Καὶ γι' αὐτὴν λέγει τὸ Ψαλτῆρι: «ἐὰν ἐπαναστῇ ἀπ' ἐμὲ πόλεμος ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω» ἀλλὰ ποῦ νὰ τὰ ξέρετε σεῖς αὐτὰ' σᾶς ἀφήνουν οἱ «Ἑλληνικοῦρες»;...

Ὅλοι ἔμειναν ἱκανοποιημένοι μὲ τὰς ἐξηγήσεις τοῦ πατρὸς κηπουροῦ καὶ ἤρχισαν τὴν λεηλασίαν τῶν τορβάδων μὲ τὸ πενιχρὸν πρόγευμα τῶν ἐλαιῶν καὶ ἀνὰ μιᾶς ντομάτας μὲ πολλὴν ὅμως ὄρεξιν. Ἐξ οὗ λαβὼν καὶ αὖθις ἀφορμὴν γραμματολογίας ὁ κηπουρὸς ἐξήγησε εἰς τοὺς συνοδοιπόρους του τὸν στῖχον τῆς 5ης ᾠδῆς τοῦ Προφήτου Ἠσαΐου κατὰ τὴν ἰδικήν του πρωτοτυπίαν καὶ ἠρώτησε: «Ξέρετε τί θὰ εἰπῇ «ψεύσεται ἔργον ἐλαίας»; Ποῦ νὰ τὸ ξεύρετε! Αὐτὰ εἶναι βαθειὰ πράγματα. Ἕναν καιρὸ τὰ μαθαίναν αὐτὰ τώρα χάλασαν τὰ σχολεῖα δὲν μαθαίνουν τίποτα οἱ ἄνθρωποι. «Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας» θὰ εἰπῇ νὰ τρῶς ἐλιές καὶ νὰ σοῦ φαίνωνται μαῦρο χαβιάρι. Ἔχει δὲν τὸ θυμᾶμαι καλὰ «ἄλλοι θωρικὴν» ἔννοια ὅπως μᾶς ἔλεγε ὁ μακαρίτης ὁ δάσκαλός μας ὁ Μητσούδης. Καῦμένα χρόνια! Ποῦ τέτοιοι δασκάλοι! Ρωτᾶς αὐτοὺς τώρα— καὶ ἔδειχνεν ἡμᾶς τοὺς δοκίμους— ποῦ βρίσκεται ἡ Ἀθήνα ποῦ πέφτει ὁ Πειρέας καὶ σοῦ λένε στὸν νομὸν Ἀργολιδοκορινθίας! Δὲν ἔχουν σύστημα ἡμεῖς μαθαίναμε γράμματα τότε... Μᾶς ἔβγαζε ὁ δάσκαλος στ' ἀλώνια καὶ μᾶς μάθαινε γεωγραφία στὸ πῖ καὶ φῖ. Ποῦ εἶναι ἡ Ἀθήνα Δῆμο;». —«Κάτω ἀπ' τὴν Κασσάντρα Κύριε!». «Ἐσὺ Κώστα ποῦ πέφτει ἡ Σαλονίκη;» — «Πίσ' ἀπὸ τοὺν Χουλουμῶντα δάσκαλε!» —«Μπρόβο καθῆστε κάτω». «Αὐτὸ θὰ πῆ δάσκαλος καὶ σχολεῖο». Καὶ ἀφοῦ ξανασήκωσε πρὸς καιρὸν τὴ φλάσκα καὶ γεύτηκε ἀρκετὸν «οἶνον κατανύξεως» ξαναρώτησε ἐντονώτερον τώρα. —«Ποιὸς ἀπὸ σᾶς ξεύρει τὸ «Βίβλος γενέσεως» ἀπ' ὄξου;» —«Κανένας» εἶπον ὅλοι ἐν χορῷ. --«Νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ ἐγὼ» καὶ ἤρχισεν ἀπταίστως: «Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακὼβ κ λ π. μὲχρι τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος». Ἐκεῖ ὅμως περιεργαζόμενος ἄλλον τινὰ ἐκ τῆς συνοδείας παρατείνοντα πέραν τοῦ δέοντος τὸ ρούφημα ἐκ τῆς φλάσκας καὶ συγχισθεὶς ἔχασε τὸν εἱρμὸν καὶ ἔσυρε καὶ αὐτὸς τὴν φωνὴν μετὰ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνοοοος... «ἄδειασεν ἡ φλάσκα» συνεπλήρωσεν ὁ διπλανὸς του. Ἐξεργισθεὶς διὰ τὴν ἄτοπον ταύτην παρέμβασιν: —«Ἐσὺ νὰ μὴ μιλᾶς, εἶσαι ἀγράμματος ντίπ κατά ντίπ, «στουρνάρι». Ἐδῶ πρόκειται νὰ ἰδοῦμε, ποιὸς γέννησε τὸν ἄλλον, ἀλλὰ ἐσὺ τὸν νοῦ σου ἔχεις στὴ μεταγγεσία τοῦ φλασκῶνος. «Εὐλογεῖτε, πατέρες, φθάνει, εἶπεν ὁ Παπᾶ Ματθαῖος, σηκωθῆτε, θὰ μᾶς πιάσῃ ἡ ζέστη!».

Ὅλοι συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν ἐντολὴν καὶ ἄρχισεν ἡ ἀνηφορικὴ ὁδοιπορία μετ' ἐμποδίων καὶ κόπων, τοῦ πατρὸς Δοσιθέου ἐπιμένοντος κάθε λίγο νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τοὺς «χονδροκεφάλους,, δυσνόητα χωρὶς τῆς Γραφῆς.

Εὐτυχῶς ὁ "Ἅγιος Βασίλειος,, μὲ τοὺς εὐλαβεῖς "ἐρημίτας,, δὲν ἀπεῖχε πολὺ καὶ ἐκεῖ σταματήσαμε πρὸς μεγάλην χαρὰν ὅλων, ἀλλὰ προπαντὸς τοῦ σοφοῦ .. ἐξηγητοῦ, ἀρχίσαντος πρὸ ὀλίγου νὰ ἀναπτύσσῃ τὴν θεωρίαν τῆς κινήσεως τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον, ἀλλὰ μὴ δυναμένου νὰ ἐξηγήσῃ, πῶς τὰ πέριξ αὐτοῦ ἐστρέφοντο περὶ τὴν κεφαλὴν του καὶ ἐφαίνον το ἐνίοτε διπλᾶ!...

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Δεσποινὶς, ἡ νέος τελειόφοιτος Γυμνασίου, διὰ μερικὴν ἡμερησίως γραφικὴν ἐργασίαν παρὰ τοῦ Συνδέσμου Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων πολέμου Χαλκιδικῆς, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει δρχ. 600.

Προτιμῶνται τὰ παιδιὰ ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου.

ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΠ. ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ Ε.Α.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

«Τὸ ἔργον τοῦτο, ἀφιεροῦμεν εὐλαβῶς εἰς τὰς Μακαρίας ψυχὰς τῶν θυσιασθέντων κατὰ καιροὺς διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Μακεδονίας ἀνδρῶν, τῆς Χωροφυλακῆς, τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ἀεροπορίας τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων Μακεδονομάχων Ἀνταρτῶν, ὧν ἡ μνήμη ἔστω αἰωνία».

Ἡ ἔκδοσις τοῦ βιβλίου τούτου ὑπηγορεύθη, πρῶτον μέν, ἐκ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἀποκρούσωμεν καὶ δι' ἀδιασείστων στοιχείων διαψεύσωμεν τὰς Βουλγαρικὰς καὶ Νοτιοσλαβικὰς ἐκδόσεις τῆς Ἱστορίας τῆς Μακεδονίας, αἵτινες διαστρεβλώνουν τελείως ταύτην καὶ ἀναγράφουν τὰ γεγονότα συμφώνως πρὸς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐδαφικὰς αὐτῶν βλέψεις ἐπὶ τῆς Μακεδονίας, δεύτερον δέ, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως παρὰ τοῖς ἀνδράσι τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων τῆς Χώρας ἡμῶν, ἑνὸς βιβλίου περιέχοντος τὴν ἀκριβῆ ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας, πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἱστορικῶν γνώσεών των.

Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἐκδόσεις τῆς Ἱστορίας τῆς Μακεδονίας, διεφώτισαν μὲν μεγάλως τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων, εἶναι ὅμως εἰς πλεῖστα σημεῖα ἀσαφεῖς καὶ οἱ συγγραφεῖς αὐτῶν διΐστανται πρὸς ἀλλήλους. Ὁ Γερμανὸς Καθηγητὴς Ὀιφρεῖδος Μύλλερος (19ος αἰών), εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ τοῦ Οἰκιτηρίου, τοῦ Γένους καὶ τῆς ἀρχαιοτέρας ἱστορίας τῆς Μακεδονίας, ἀπολήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, οἱ ἀρχαῖοι Μακεδόνες, οἱ τόσον σπουδαῖον ρόλον διαδραματίσαντες εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὐδὲν ἄλλο ἦσαν, εἰμὴ βάρβαροι Ἰλλυροί. Ἡ παράδοξος αὕτη γνώμη τοῦ ὡς ἄνω Μυλλέρου, εἶναι οὐ μόνον σφαλερά, ἀντικειμένη τελείως πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ προκαλεῖ τὴν ἀγανάκτησιν τόσον ἐμοῦ ὡς Ἕλληνος Ἀξιωματικοῦ ἐν ἀπ, ὅσον, καὶ ὅλων τῶν ἀνὰ τὴν Ὑφήλιον Ἑλλήνων

Ὁ Γερμανὸς ὅμως ἱστορικὸς Τάφελ (19ος αἰών) σαφέστερος τοῦ Μυλλέρου, διεφώτισε πολὺ τὴν Μακεδονικὴν Γεωγραφίαν, διὰ τῶν σφῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων περὶ τῆς Θεσσαλονίκης «TESSALONIKA EGUSG ARGO» καὶ περὶ τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ «DE VIA EGNATIA». ὁ δὲ Γερμανὸς Καθηγητὴς Σλόσσερος, (19ος αἰών), ἐν τῇ ἱστορία αὐ οῦ, σαφῶς ἀποφαίνεται περὶ τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς τῶν Μακεδόνων' ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν τὸ κάλλιστον ὅλων, ὅσων περὶ τῆς Μακεδονίας ἐγράφησαν ὑπὸ τῶν ξένων. Τὸ ἔργον τοῦ Σλοσσέρου περιέχει ἀρχαϊκὰς λεπτομερείας τὰς ὁποίας καὶ ὁ Μύλλερος μὲν μετὰ πολλῆς φιλολογικῆς πολυμαθείας πραγματεύεται. ὁ σκοπὸ, ὅμως αὐτοῦ ἀπέκλεισεν αὐτάς. Ὁ Σλόσσερος ἐξετάζων τὸν βίον τῶν Ἐθνῶν, ἐφιστᾶ τὴν προσοχὴν του καὶ μνημονεύει τὰς ὀλιγωρίας τὰς ὁποίας περιέχει τὸ ἔργον τοῦ Μυλλέρου—ὁ Μύλλερος ἦτο φιλόλογος—ὁ Σλόσσερος καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας—ὁ Σλόσσερος βαίνει εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ ἐλεύθερος πάσης προλήψεως ἐν τῇ ἐρεύνη του, συλλέγει μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας τοὺς ἰδιαιτέρους χαρακτῆρας τοῦ Ἔθνους μας, καὶ συναρμολογεῖ αὐτοὺς ἐπιτυχῶς εἰς ἓν ὅλον Ἡ περὶ τῶν Ἑλλήνων γνώμη αὐτοῦ συνενήργησε καὶ ἀπέδωκεν εἰς Αὐτούς, ἴδιον χαρακτῆρα. Πραγματεύεται τὴν εἰκόνα τοῦ Ἔθνους μας, μετ' ἰδιαζούσης ἀμέσου ἀντιλήψεως, ὅπως τοῦτο ἀνταναχλᾶται εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον του εἶναι εἰκὼν πλήρης ἀληθείας καὶ ζωῆς· μεταξὺ δὲ ὅλων τῶν ξένων ἱστορικῶν, Αὐτὸς καὶ ὁ Ὄθων Ἄβελ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας ἐν Βερολίνῳ εἶναι οἱ πλέον ἀντικειμενικοί. Ὁ Ὄθων Ἄβελ, περιηγηθεὶς τὴν Μακεδονίαν, ἥτις οἰονεὶ, ὡς φάρος τηλαυγὴς καταυγάζει καὶ διαφωτίζει καὶ ἀνατρέπει τὰς ἀνακριβείας τῶν προγενεστέρων του ὡς καὶ τῶν συγχρόνων αὐτοῦ Ἱστορικῶν, καὶ ἀποκαθιστᾶ τὴν ἀλήθειαν διὰ τεκμηρίων ἐσαεὶ ἀδιασείστων. Ἡ σαφήνεια, ἡ γλαφυρότης τοῦ λόγου, ἡ τάξις τῆς ὕλης καὶ ἡ ἀντικειμενικότης, καθιστοῦν τὸ ἔργον αὐτοῦ θαυμάσιον καὶ ἡ ὕλη ἐν αὐτῷ εἶναι ἀληθὴς θησαυρὸς διὰ τοὺς Μακεδόνας καὶ δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας· δικαίως ὅθεν Αὐτὸς καὶ ὁ Σλόσσερος, δέον νὰ ἀποσπάσουν τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ὁ Γερμανὸς Καθηγητὴς Βοίκχιος, (19ος αἰών), γράφων περὶ τῆς γλώσσης τῶν Μακεδόνων, φρονεῖ ὅτι πρωΐμως ἡ Μακεδονικὴ γλῶσσα ἀνεμίχθη μετὰ πλείστων Ἑλληνικῶν στοιχείων, καὶ ὅτι, καὶ αὐτὴ ἡ Ἰλλυρικὴ γλῶσσα, δὲν ὑπῆρξε διάφορος τῆς Ἑλληνικῆς Ἡ ὁμολογία ὅθεν καὶ αὐτοῦ περὶ τῆς γλώσσης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς τῶν Μακεδόνων, φρονῶ ὅτι δὲν χρήζει περαιτέρω ἐπεξηγήσεως.

Προσθέτω ἀκόμη ὅτι, ὁ ὡς ἄνω Μύλλερος, εἰς τὸ μικρὸν μὲν ἀλλ' ἐμβριθὲς σύγγραμμα αὐτοῦ, κατὰ πρῶτον πραγματεύεται τὸ ζήτημα μετ' ἀκριβείας καὶ ἔθεσεν τὴν πρὸς λύσιν λίαν ἀναγκαίαν ἀρχαιολογικὴν ὑπόνοιαν, μετὰ πολλῆς ἀγχινοίας καὶ σοφίας, ἀλλὰ προφανῶς, αἱ θεωρίαι αὐ οῦ, καὶ ἡ ἐν πολλοῖς μονομερὴς τῶν Ἑλλήνων ἔκδοχὴ, κατέστησαν σκοτεινοτέραν τὴν περὶ τῶν Μακεδόνων γνώμην αὐ οῦ Ἐνώπιον τῆς λαμπρᾶς δόξης μεθ' ἧς περιβάλλει τοὺς Ἕλληνας, οἱ Μακεδόνες ἔπρεπε νὰ παραγνωρισθοῦν ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ Μύλλερος, δὲν ἀνέχεται οὐδεμίαν ἐξωτερικὴν ἐπίρροιον ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ, τὰ πάντα ἐκλαμβάνει δι' ἀναπτύξεως τῶν φυσικῶν Αὐτῶν δυνάμεων, καὶ ἀξιοῖ νὰ ἀποδοθῇ ἡ ἰδιάζουσα αὕτη φύσις, μόνον εἰς τοὺς Ἕλληνας Ἀναπτύσσει μὲν μετὰ θαυμασμοῦ τὴν λαμπρὰν ἀκμὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, παραγνωρίζει ὅμως ὁλοτελῶς τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ κοινοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀφνοῦς σπέρματος ἐκβλαστήσαντα φυτά, ὡσὰν ὁ Ἕλλην, οἰονεί, νὰ ἠσχύνετο διὰ τοὺς ἧττον ἀνεπτυγμένους ἢ καὶ ἀφανεστέρους ἀδελφούς του.

Ὁ Δρωϊσένιος, διὰ τῆς ἰδιαζούσης εὐφυΐας του, χαρακτηρίζει ἐν τῇ ἱστορία τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, τὴν ἀρχαίαν Μακεδονικὴν ἐποχὴν καὶ θεωρεῖ καὶ αὐτὸς τοὺς Μακεδόνας, γνησίους Ἕλληνας.

Ὁ Γερμανὸς Καθηγητὴς Ἐρμάνους, ὡς καὶ ὁ Αὐστριακὸς Καθηγητὴς Νειβούρης ἀμφότεροι ἀκμάσαντες τὸν 19ον αἰῶνα στηριζόμενοι εἰς τὸν Μύλλερον ἀποκλείουν τοὺς Μακεδόνας ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχαιολογιῶν.

Τέλος πολλοὶ ἄλλοι ξένοι Ἱστορικοὶ συνέγραψαν διαφόρως τὴν ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας.

Προτοῦ ἐπιχειρήσωμεν τὴν συγγραφὴν ταύτην συνελλέξαμεν ἐκ Βιβλιοθηκῶν ἰδίαι ἐκ τῶν τοιούτων ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει Ἱερῶν Μονῶν ὅλα τὰ τεκμήρια ἐκεῖνα τὰ λύοντα τὰς πλάνας τῶν Ξένων καὶ ἀνατρέποντα τὰς ἀνακριβείας τῶν Σλαύων. Ἐπεμελήθημεν νὰ διασαφηνίσωμεν τὰ συγκεχυμένα ὑπ' αὐτῶν ἐθνογραφικὰ θέματα καὶ οὕτω ἡ ὕλη τοῦ βιβλίου κατηλλήλως ἐπεξεργασμένη παρ' ἡμῶν φρονοῦμεν ὅτι δὲν ὑπολείπεται τῶν ἔργων τῶν σοφῶν Γερμανῶν Ἱστορικῶν οἵτινες ἐπραγματεύθησαν ὑποθέσεις τῆς ἀρχαίας Ἱστορίας τῆς Μακεδονίας.

Τὸ Βιβλίον διηρέσαμεν εἰς δύο μέρη εἰς τὸ πρῶτον πραγματευόμεθα τὴν Γεωγραφικὴν περιγραφὴν τὴν Ὀνοματολογίαν τὴν Γεωγραφίαν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας τὴν Ὀρολογίαν τὴν Ὑδρολογίαν, τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν Διοικητικὴν διαίρεσιν τῆς Μακεδονίας, πρὸς διδαχὴν κυρίως τῶν Ὁπλιτῶν προσεθέσαμεν εἰς αὐτὸ καὶ χάρτας τῆς τε συγχρόνου καὶ ἀρχαίας Μακεδονίας ὡς καὶ εἰκόνας Ἐνδόξων καὶ Περιφανῶν ἀνδρῶν ταύτης, ἵνα παρουσιάσωμεν τὰ ἱστορούμενα πλέον κατανοητά. Κατεχωρήσαμεν εἰς ἰδίαν σελίδα καὶ τὰς πηγὰς ἐξ ὧν ἐλάβομεν τὴν ὕλην τοῦ βιβλίου Εἰς τὸ Β' μέρος πραγματευόμεθα τὴν ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας ἐκτενέστερον ἀποτελεῖ δὲ τοῦτο τὴν κυρίαν οὐσίαν τοῦ βιβλίου ἰδία περὶ τῆς Μακεδονικῆς ἐθνότητος διότι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνέχει ὄχι μόνον ἀρχαιολογικὴν σπουδαιότητα ἀλλὰ συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἐν τῇ τελευταίᾳ οὐ τοῦ ἀναπτύξει δι' ὃ καὶ φρονοῦμεν ἡ πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος τούτου προσπάθειά μας δὲν χρήζει περαιτέρω ἐπεξηγήσεως. Προσθέσσμεν εἰς τὸ βιβλίον καὶ πίνακας τῶν περιεχομένων εἰς τε τὸ Α' καὶ Β' μέρος ὡς καὶ γενεαλογικὸν πίνακα τοῦ Μακεδονικοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου τέλος δὲ ἐπισυνάψαμεν καὶ χρονολογικὸν πίνακα ὅλων τῶν Παγκοσμίων ἱστορικῶν γεγονότων ἀπὸ τοῦ 2204 π Χ. μέχρι καταλύσεως τοῦ Δυτικοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους τὸ 476 μ Χ.

Διὰ τῆς κυκλοφορίας τοῦ βιβλίου τούτου δὲν ἐπιδιώκομεν τὴν συγκομιδὴν χρηματικῶν κερδῶν ἀλλὰ προβάλλομεν τοῦτο ὡς ἔργον Ἐθνικὸν Ἀντιπροπαγανδιστικὸν καὶ Διδακτικὸν διὰ τῆς ποικιλίας δὲ τῆς ὕλης αὐτοῦ τὸ θεωροῦμεν χρήσιμον καὶ λίαν ὠφέλιμον εἰς τοὺς Ἄνδρας τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων, τοὺς Μαθητὰς τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν, τοὺς Φοιτητὰς τοὺς Μαθητὰς τῶν Γυμνασίων καὶ ἐν γένει εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας Ἐπειδὴ εἶναι βέβαιον ὅτι γενικῶς ἡ διάθεσις τοῦ Βιβλίου ἐν Ἑλλάδι εἶναι δυσχερὴς προέβημεν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν μικροῦ ἀριθμοῦ τευχῶν ἐκ τοῦ Βιβλίου, ἐκ τῆς διαθέσεως δὲ ἢ μὴ τούτων θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν ὑπολοίπων 2—3 τευχῶν πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου.

Τὴν τιμὴν ἑκάστου Τεύχους ὁρίσαμεν εἰς δραχμὰς δέκα (τιμὴν κόστους) καὶ οἱ βουλόμενοι τὴν ἀπόκτησιν αὐτῶν δύνανται νὰ τὸ ζητήσουν παρ' ἡμῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁδὸς Μητροπόλεως ἀριθμ. 32 Ταχ. Θυρὶς 261 ἢ ἀπὸ τηλεφώνου 75 – 817.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν τευχῶν ἐφ' ὅσον μὲν ὁ ἀριθμὸς τούτων εἶναι μικρὸς δέον νὰ ἀποστέλληται εἰς γραμματόσημα ἐντὸς ἐπιστολῆς ἐφ' ὅσον δὲ θὰ εἶναι μέγας εἰς χαρτονόμισμα

Τὰ τεύχη θὰ ἀποστέλλωνται εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ἄνευ ἐπιβαρύνσεως δι' ἐξόδων ἀποστολῆς.

(.(.(.ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΔΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30
Τηλ. ἀσθενῶν 79.221 — Τηλ. ἰατρῶν 73.114
ΤΜΗΜΑΤΑ
Παθολογικὸν— Καρδιολογικὸν —Χειρουργικὸν
Γυναικολογικὸν— Ὀρθοπεδικὸν —Οὐρολογικὸν
Ὀφθαλμολογικὸν — Ὠτορινολαρυγγολογικὸν
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Ἀκτινολογικὸν — Μικροβιολογικὸν
Δωμάτια πολυτελείας Α Βα, Β,β, Γ θέσεις
Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
Ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι

Ὀρυκτέλαια
ΝΤΕΛΒΑΚ
Μεγάλες εὐκολίες πληρωμῆς
Χ. ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΕΡΤΙΛΙΝΗΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Ὁδὸς Ἐγνατία 151
(παραπλεύρως Καμάρας)
τηλ. 72 393
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 12 2 π.μ. 6 7 μ.μ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΜΟΥ

Τὰ δάκρυά μου πέφτουνε [βροχὴ
καὶ μέσα βράζει ἡ δόλια [μου ψυχή.
Ἂν ἔβρεχε ὁ θεὸς μὲ τέ [τοιο δάκρι,
θὲ νάκαιγε τὴν γῆν ἀπ' ἄ [κρη σ' ἄκρη.
Κι ὅμως, ἐνῶ τὰ δάκρυά [μου τρέχουν
ἐπάνω στὰ ξανθὰ της τὰ [μαλλιά,
ὡσὰν δροσιὰ ἀνοιξιάτικη [τὴν βρέχουν,
κ' ἐκείνη ἀνθίζει σὰν τριαν [ταφυλλιά.

Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Αἰσθάνεσαι δικαιολογημένη ἱκανοποίηση· βαθειὰ σαλεύει μέσα ἡ ἐλπίδα τοῦ σύριο· δραματίζεσαι ἐρυθρωπὴ τὴν αὐγὴ μιᾶς καινούργιας Ἑλληνικῆς ἡμέρας. Κι' ἀπομένει καθαρὴ καὶ λαμπικαρισμένη στὴν ψυχή σου ἡ πεποίθηση πὼς κάτι «καλὸ» καὶ «μεγάλο» συντελεῖται στὸν τόπο τοῦτο.

*Τὴν πορεία αὐτὴ τῶν αἰσθημάτων καὶ στοχασμῶν ὑποβάλλουν στὸν ἐπισκέπτη τους οἱ μαθητικὲς κατασκηνώσεις τῆς Μεταμορφώσεως. Βρίσκουν, ἀλήθεια, δικαίωση οἱ προσδοκίες ἐκείνων, ποὺ καθιέρωσαν τὸ θεσμό. Ἡ κατασκηνωτικὴ ζωὴ ρίχνει τὰ σπέρματα καὶ γονιμοποιεῖ στὶς ψυχὲς τῶν παιδιῶν τὶς ὡραιότερες ἀρετὲς καὶ συνήθειες. Εἶναι μιὰ διαρκὴς προσφορά, μελετημένη καὶ προγραμματισμένη, ποὺ περνάει ἀπ' τὸ δι

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ Β.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ. »	150
Νομικῶν προσώπων »	150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν »	500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 150, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Θἄτυχε νὰ καθήσετε κάποτε σ' ἕνα πάρκο. Σ' αὐτὰ τὰ δημοτικὰ πάρκα, τὶς ὁάσεις στὴ Σαχάρα τῶν πόλεων. Ἀποτελοῦν εὐχάριστα καταφύγια τοῦ πλήθους. Καταφεύγουν σ' αὐτά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ ἀπόμαχοι τῆς ζωῆς. Γέροντες βαρυφορτωμένοι ἀπ' τοὺς πολλοὺς χειμῶνες, συνταξιοῦχοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, ἔρχονται ἐδῶ γιὰ νὰ χαροῦν λίγο πράσινο, νὰ ἀναπολήσουν τὰ περασμένα, νὰ στοχασθοῦν τὸ παρὸν καὶ τὸ λιγοστὸ μέλλον.

Ἄνθρωποι μὲ πολλὴ πεῖρα εἶναι πρόθυμοι νὰ συμβουλεύσουν τοὺς πιὸ νέους, ἀλλὰ κοὶ νὰ ἐκμυστηρευθοῦν πολλές φορὲς τὰ μυστικά τους μὲ μιὰ παιδικὴ ἀφέλεια καὶ ἐμπιστοσύνη. Ὄχι σπάνια, μαθαίνεις τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, μ' ὅλες τὶς λεπτομέρειές της, ἀρκεῖ νἄχης ὑπομονὴ γιὰ νὰ τοὺς ἀκούς.

Συναντᾶς ἀνθρώπους ποὺ ἔζησαν τὴ ζωὴ εὐνοουμένη ἀπ' τὴν τύχη, ἄλλους πάλι ποὺ πάλαψαν σκληρὰ γιὰ νὰ δημιουργηθοῦν καὶ στὸ τέλος φεύγουν μ' ἕνα πικρὸ παράπονο. Σ' αὐτοὺς τοὺς τελευταίους ἀνήκει ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς γερόντων. Καὶ βαριὰ τὸ γῆρας οὐκ ἔρχεται μόνον. Κουβαλάει καὶ τὰ δικά του. Ὅπως καὶ ἡ κάθε ἡλικία. Ἔτσι καὶ αὐτοὶ ποὺ βρίσκονται πρὸς τὴ δύση, διέπονται ἀπὸ ἕνα φυσικὸ παράπονο, ἀπὸ μιὰ συνεχῆ γκρίνια, πολλὲς φορές. Ὅλα τοὺς φταῖνε κι' ὅλα τοὺς πειράζουν. Ὅλα στὴν ἐποχή τους ἦταν καλύτερα, ἐνῶ σήμερα χάλασε ἀνεπανόρθωτα ὁ κόσμος.. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσουμε καὶ τὸ δικαιολογημένο πολλὲς φορὲς παράπονό τους.

Χωρὶς νὰ θέλω, μία τῶν ἡμερῶν, καθισμένος στὸ παγκάκι ἑνὸς πάρκου, ἄκουσα τὸν ἑξῆς διάλογο, ἀνάμεσα σὲ δυὸ γερόντισσες, τὸν ὁποῖο καὶ παραθέτω αὐτούσιο.

—Ἔχεις παιδιά, κυρία Κλεονίκη;

—Καὶ βέβαια ἔχω. Ἕνα ἀγόρι καὶ ἕνα κορίτσι. Τὸ κορίτσι παντρεύτηκε, ἀλλὰ τ' ἀγόρι ἀκόμα.

—Μμ, Ἀπ' τὸ κορίτσι μπορεῖ νὰ πιῆς κανένα ποτῆρι νερό. Ἀπ' τ' ἀγόρι ὅμως μὴ περιμένης.

—Ἔ ὄχι δά, κυρία Πάτρα. Δὲν εἶναι κι' ἔτσι. Ὅλες οἱ νύφες δὲν εἶναι τὸ ἴδιο!

—Ἄκου ἐμένα ποὺ σοῦ λέω. Κάηκε ἡ γούνα μου. Ἔχω δυὸ γυιοὺς καὶ τοὺς δυὸ παντρεμένους. Κάθομαι μὲ τὸν μικρότερο. Ἀμ' τί νὰ σοῦ πῶ. Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ μαρτυρῶ καθημερινά, Σκούπα, βούρτσα καὶ σαπουνὶ τὸ σύνθημά μου. Ἀπ' τὸ πρωΐ, ποὺ θὰ δώσῃ ὁ Θεὸς τὴ μέρα, δὲ στέκεται νερὸ στὴν κοιλιά μου. Σκούπισμα, μαγείρεμα, πλύσιμο, ντάντεμα τοῦ μωροῦ, ὅλα ἀπ' τὰ χεράκια μου. Καὶ ἡ κυρία νύφη μέ τὸ ποδαράκι τὸ ἕνα πάνω στὸ ἄλλο καὶ τὸ τσιγαράκι, διατάζει. Καὶ τὸ σπουδαιότερο. Ποτὲ δὲν ἄκουσα μιὰ καλὴ κουβέντα. Κι' ὅταν μὲ παραφορτώση τρέχω στὴν ἀποθήκη νὰ κλάψω γιὰ νὰ ξελαφρώσω. Κι' ὕστερα πάλι τὸ ἔργον. Εἶμαι μιὰ ἄμισθη καὶ περιφρονημένη δούλα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΔΙΚΑ ΟΣ-ΦΛΕΣΣΑΣ (1788—1825)

Ὁ Παπαφλέσσας ἐγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Πολιανῆ Μεσσηνίας. Ἐφοίτησε εἰς τὴν περίφημον σχολὴν Δημητσάνας ὅπου μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν ἐπῆγε εἰς τὴν μονὴν τῆς Βελανιδιᾶς καὶ ἔγινε μοναχός. Φύσει δυναμικὸς καὶ φίλερις, ἦλθεν εἰς προστριβὰς μετὰ τοῦ ἀρχιερέως ἔφυγε διὰ τὴν μονὴν Ρεκίτσας (περιφέρεια Μυστρᾶ) ὅπου καὶ ἐκεῖ ἦλθε εἰς προστριβάς μετὰ τινος Τούρκου καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Πελοπόννησον.

Περιώδευσε πολλὰ μέρη, τὴν Ζάκυνθον καὶ ὅλα τὰ νησιὰ καὶ κατέληξε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐκεῖ ἔγινε ἀρχιμανδρίτης Ἔγινε μέλος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ ἀνέπτυξε σπουδαίαν δρᾶσιν, λόγω δὲ τῆς εὐγλωττίας του κατώρθωνε νὰ ἐξεγείρῃ ὅλον τὸν κόσμον ὑπὲρ τῆ Ἐπαναστάσεως. Ἐφυγαδεύθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ὁ Παπαφλέσσας διότι θὰ συλλαμβάνετο ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐπῆγε εἰς τὴν Βλαχίαν ἀπ' ὅπου ἐφόρτωσε πολλὰ πυρομαχικὰ καὶ τὰ ἔστειλεν εἰς τὴν Πελοπόννησον, τελικῶς ἔφθασε καὶ αὐτὸς ὅπου κατώρθωσε νὰ πείσῃ τοὺς καπεταναίους, τοὺ πλουσίους τῆς περιοχῆς, Πετρόμπεη Κολοκοτρώνη, ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐπανάστασις τὴν 23 Μαρτίου 1821 ὅπου αὐθημερὸν ἀπελευθερώθη ὁ Πέτρος Κελεμέτης.

Ὁ Παπαφλέσσας μὲ τὴν κήρυξιν τῆς Ἐπαναστάσεως πέταξε τὸ ράσσο καὶ ἐνεδύθη τὴν στολὴν τοῦ πολεμιστοῦ καὶ ἤρχισε νὰ περιοδεύῃ ὅλην τὴν Πελοπόννησον στρατολογῶντας τὸν κόσμον, ἐξεγείρων ὡσαύτως τοὺς πάντας διὰ τῆς ρητορικῆς του καὶ πίστεώς του πρὸς τὸν ἀγῶνα.

Εἰς τὴν Ἀργολίδα ἐμπόδισε τὴν προέλασιν τοῦ Κεχαγιᾶ Μπέη, ἀφοῦ τὸν ἐγκατέλειψεν ὅλος ὁ συρφετὸς ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσε καὶ ἐκλείσθη μὲ ὀλίγους ὀπαδοὺς του εἰς τὸ κάστρον τοῦ Ἄργους ὅπου καὶ συνεκρούσθη μὲ τοὺς Τούρκους σκληρά. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὶς μάχες τῶν Δερβενακίων ὅπου ἠρίστευσε κατὰ τὰς μάχας αὐτάς.

Ἐξελέγη Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συνέλευσιν τοῦ Ἄστρους, ἔχων ὅμως προσωπικὰς φιλοδοξίας ἐτάχθη κατὰ τοῦ Κολοκοτρώνη νομίζοντας ὅτι οὕτω ἐξυπηρετεῖ τὴν Πατρίδα Κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ Ἰμπραὴμ (1825) ὁ Παπαφλέσσας, Ὑπουργὸς Ἀστυνομίας καὶ Ἐσωτερικῶν ἐζήτησε τὴν γενικὴν ἀμνηστίαν τῶν κρατουμένων χωρὶς νὰ εἰσακουσθῆ. Ἐξεκίνησε τότε μόνος διὰ τὴν Μεσσηνίαν μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ νικήσῃ. Συνεκέντρωσε δυὸ χιλιάδας ὀπαδοὺς καὶ ἔφθασε εἰς Πύλον καὶ ὠχυρώθη εἰς θέσιν Μανιάκι. φτιάχνοντας τρία προχώματα, πέρνοντας τὸ ἕνα ὁ ἀνεψιός του, τὸ ἄλλο οἱ Μανιάται ὑπὸ τὸν Βοϊδᾶν Πιέρρον καὶ τὸ τρίτον τὸ ἀνέλαβε ὁ ἴδιος. Τὴν 19ην Μαΐου 1925 ὁ Ἰμβραὴμ μὲ ἀναρίθμητες δυνάμεις καὶ μέ Γάλλους ἀξιωματικοὺς ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Παπαφλέσσα, ἔφυγαν ὅλοι πλὴν τοῦ Παπαφλέσσα μετὰ 300 ἢ 600 ὀπαδῶν του. Ἐκεῖ πολέμησε λυσσωδῶς μετὰ τῶν ὀπαδῶν του σῶμα πρὸς σῶμα ὅπου τελικῶς ἐφονεύθη ὡς καὶ ὅλοι οἱ ὀπαδοὶ του ἀνασυρόμενοι διὰ τῆς λόγχης ἀπὸ τὰ προχώματα. Πληροφορηθεὶς ὁ Ἰμπραὴμ τὸν θάνατον τοῦ Παπαφλέσσα ἐλυπήθη σφοδρὰ καὶ διέταξε νὰ στηθῆ τὸ σῶμα του ὄρθιον, θαυμάζων τὸ παράστημά του καὶ τὴν ἀνδρείαν του εἰπὼν ὅτι «ἐὰν ἡ Ἑλλὰς εἶχε δέκα τοιούτους δὲν θὰ ἐτολμοῦσεν ὁ Ἰμβραὴμ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Πελοποννήσου».

Ο κ. Θ. Α. ΛΑΪΝΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ FREIE ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΓΟΥΛΑ «ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ»

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

1) Αὐτὸν τὸν κόσμον μᾶς παρουσιάζει εἰς ἕνα νέον βιβλίον του, ὁ Ρουμελιώτης ἀγωνιστὴς κ. Δημοσθένης Γούλας, τὸ ὁποῖον ἐπιγράφει: «ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ». Τοὺς ἰδιαιτέρους αὐτοὺς χώρους τοὺς ἔχει ζήσει ὁ ἴδιος, καθότι ὑπῆρξεν Νομάρχης καὶ ὅ,τι μᾶς προσφέρει εἶναι ἀπὸ τὴν προσωπικήν του ἐπαφὴν περισσότερον καὶ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν σκόνην τῶν διαφόρων βιβλιοθηκῶν! Ὁ συγγραφεὺς εἶναι γνωστὸς εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χῶρον καὶ εἰς τοὺς πνευματικοὺς κύκλους, διότι ἔχει γράψει καὶ ἄλλα βιβλία τὰ ὁποῖα εἶναι μιὰ προσφορὰ τῆς καρδιᾶς διὰ τὸν κόσμον τῆς ὑπαίθρου τὸν ὁποῖον τόσο πολὺ ἀγαπᾶ καὶ γνωρίζει— νὰ τὸν ἀπεικονίζῃ εἰς τὰς ἀψύχους σελίδας ἑνὸς βιβλίου. Ὁ ἀναγνώστης ἀναγιγνώσκων «Τὸ Ἅγιον Ὄρος» μεταφέρεται εἰς τὸν μοναχικὸν κόσμον τοῦ Ἄθω ζωντανεύεται εἰς τὴν ψυχήν του ὁ κόσμος τοῦ μυστηρίου καὶ τῆς συνεχοῦς ἀσκήσεως ἐν μέσῳ τῆς ἠρεμίας τοῦ τοπείου, τῆς ἐρημίας τῆς κοσμικῆς ζωῆς καὶ τῆς σιωπῆς τοῦ θορύβου.

Ὀρθῶς ὁ συγγραφεὺς ἀφήνει νὰ ὑπονοηθῆ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἰς τοιαύτας στιγμὰς δὲν ἐνοεῖ, ἀλλὰ συναισθάνεται ὁ νοῦς σταματᾶ καὶ διευθύνεται ἀπὸ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας, ἡ ὁποία διαρκῶς ἀνοζητᾶ τὴν ἐξάρτησίν της ἐκ τοῦ Αἰωνίου.

Ὁ συγγραφεὺς μεταφέρει τὸν ἀναγνώστην ἀπὸ τῆς μοναχικῆς ἰδρύσεως τῆς πολιτείας μέχρι τῶν σημερινῶν χρόνων παράλληλα μὲ τὰς ἱστορικὰς εἰδήσεις κάμει καὶ διαφόρους στοχασμοὺς καὶ παρατηρήσεις ὀρθάς. Εἶνε γεγονὸς ὅτι ὁ κόσμος τοῦ Ἁγίου Ὄρους» διέγραψε μίαν τροχιὰν δημιουργίας καὶ εὑρίσκεται περὶ τὴν δύσιν του. Σήμερον ὀλίγοι εἶνε οἱ μοναχοὶ ποὺ συνεχίζουν τὴν πορείαν καὶ κρατοῦν τὴν δάδα τοῦ χρυσοῦ «Ἁγίου Ὄρους» ἡ σημερινὴ ἐποχὴ μας, κατὰ βάθος ἀντιπνευματική, ἐπέδρασε παντοῦ καὶ διαρκῶς μηχανοποιεῖ ἀκόμη καὶ τὸ περιβάλλον τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων. Κι' ὅμως ὁ χῶρος τοῦ Ἄθω ἀποτελεῖ διὰ τὸν ὀρθόδοξον κόσμον «τὸ Ἀκρωτῆρι τῆς καλῆς Ἐλπίδος» καὶ πρέπει νὰ ἐνισχυθῆ ποικιλοτρόπως. Δὲν ἀρκοῦν οἱ ἑορτασμοὶ—δι' αὐτοὺς εἴμεθα ἀνυπέρβλητοι—πρέπει νὰ βοηθηθῆ ἡ μοναχικὴ πολιτεία τοῦ «Ἄθως». Ἡ Ἐκκλησία πρωτίστως εἶναι καιρὸς νὰ καταστήσῃ τὸν χῶρον αὐτὸν κέντρον ἐσωτερικῆς ἱεραποστολῆς καὶ ὁρμητήριον πνευματικῆς κατευθύνσεως τῶν κληρικῶν μας οἱ ὁποῖοι ἐκεῖ θὰ ἐνισχύωνται καὶ ἔπειτα θὰ κατέρχωνται διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ μεγάλου των προορισμοῦ.

2) Ἡ Ἑλληνικὴ ὕπαιθρος, ἡ ἀρτηρία ἐνδυναμώσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ὁ χῶρος εἰς τὸν ὁποῖον κανεὶς συναντᾶ τὴν ἱστορίαν, τὴν ὡραιότητα τῆς φύσεως στενὰ συνδεδεμένας, εἶναι ὁ χῶρος ποὺ τὰ πάντα εὐωδιάζουν, ὀρθῶς ὁ κ. Γούλας ἀρχίζει μὲ τοὺς περιφήμους λόγους τοῦ ERNEST RENAN. »Ὦ. κάλλος ἀγνὸ καὶ ἀληθινό» προκειμένου νὰ μᾶς ξεναγήσῃ εἰς ἕνα πλούσιον ἱστορικὸν τόπον ὡς εἶναι ὁ τῆς Χαλκιδικῆς. Αἱ ἱστορικαὶ εἰδήσεις τὰς ὁποίας ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς διὰ τὰς διαφόρους πόλεις ἐνισχύουν τὸν ἀναγνώστην νὰ μεταφερθῆ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Χαλκιδικῆς καὶ νὰ ὁδεύσῃ εἰς τὸν λιθόστρωτον κόσμον τῶν ἐρειπίων τοῦ παρελθόντος. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν περιπλάνησιν εἰς τὸ παρελθὸν—Ἀ! αὐτὸ τὸ παρελθὸν—ὁ συγγραφεὺς μεταφέρει τὸν ἀναγνώστην, καὶ εἰς τὸ παρὸν παρουσιάζει τί ἔχει πραγματοποιηθῆ καὶ πῶς ἠμπορεῖ νὰ ἐνισχυθῆ τουριστικῶς ὁ χῶρος τῆς Χαλκιδικῆς.

Ὀρθαὶ παρατηρήσεις, ἀλλὰ θὰ παραμείνουν παρατηρήσεις εἰς τὴν χώραν ποὺ λέγεται Ἑλλὰς, ἡ ὁποία θεωρεῖ ὅτι Ἑλλὰς εἶναι αἱ Ἀθῆναι καὶ ὅτι οἱ Ἀθῆναι εἶναι ἡ Ἑλλὰς! Ἡ Ἑλληνικὴ ὕπαιθρος διέρχεται μίαν πρωτοφανῆ κρίσιν, ἄγνωστον ἄν αἱ προσπάθειαι τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων μὲ τοὺς λόγους—ἀλλ' ἀρκοῦν οἱ λόγοι; —θὰ δυνηθοῦν νὰ κόψουν τὴν ἀφαίμαξιν τοῦ ἐμψύχου της ὑλικοῦ, τὸ ὁποῖον ῥέπει πρὸς τὰς μεγαλουπόλεις—τά αἴτια πολλά.

Ἐκεῖνο ποὺ παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ δεύτερον τμῆμα τοῦ νέου βιβλίου τοῦ Δ. Γούλα εἶνοι μιὰ ἀγάπη γιὰ τὸν χῶρον τὸν ὁποῖον γνωρίζει ἀπ' ὅλας τὰς πλευρὰς καὶ ἔχει ζήσει τὰ προβλήματά του, καθότι ὑπῆρξεν ἀνώτατος ὑπάλληλος. Ὀρθῶς ὁ ἴδιος λέγει: «φίλοι μου, πιστέψτε πὼς ὅ,τι σᾶς εἶπα—εἶναι ξεχείλισμα τῆς καρδιᾶς μου. Εἶναι τό περίσσευμα τῆς ἀγάπης μου γιὰ τὴν Χαλκιδική».

Ὁ Ἕλλην ἀναγνώστης ἔχει νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὰ βιβλία τοῦ Δημοσθένους Γούλα τὴν φυσικὴν ἁπλότητά των, τὴν ἁπλῆ γλῶσσαν των, ἡ ὁποία συναρπάζει, τὴν ἀγάπην τοῦ ἀνθρώπου ποὺ γράφει νὰ ἐνισχύσῃ «τοὺς πτωχοὺς καὶ τυραγνισμένους» ποὺ λέγει καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης—τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, ἀκολουθεῖ «τὰ χνάρια» τῶν συμπατριωτῶν του: Γρανίτσα καὶ Παπαντωνίου, οἱ ὁποῖοι ἐστάθησαν οἱ ὑμνηταὶ τῆς στάνης, τοῦ λόγγου καὶ τοῦ ἀγωνιστοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐκφράζει τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς του χωρὶς κρατούμενα καὶ ὑπονοούμενα ἀξίζει νὰ σημειώνῃ τοὺς στοχασμοὺς του ἐπάνω εἰς τὰ τυπογραφικὰ φύλλα, Διότι ἐνισχύει τοὺς πολλοὺς καὶ ἀποβαίνει ὁ διδάσκαλός των· τὸ πλῆθος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ γνησίους καθοδηγητὰς—ἡ λέξις ἔχει παρερμηνευθῆ. — ὁ Δημοσθένης Γούλας περισσότερον τύπος τῆς ὑπαίθρου. φέρνει μέσα του τὸν χαρακτῆρα τῆς Ρούμελης—καθ' ὅ Ρουμελιώτης—ἀτόφιον καὶ προχωρεῖ ἐμπρὸς τραγουδῶν «μὲ τὴν Ρουμελιώτικη λῦρα» κάθε ὡραῖον ποὺ τείνει εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς προβολῆς τοῦ τόπου μας.

Θ. Α. ΛΑΪΝΑΣ

—=ΤΕΛΟΣ=—

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

Ο ΚΑΠΝΩΔΗΣ

Μιλ. Παπαπέτρου — Γεωπόνου

Σὰν τύχη γυρίζοντας στὴν ἀγροτικὴ περιοχὴ τοῦ τόπου σου, νὰ περάσῃς μέσα ἀπὸ κανένα Δενδροκομεῖο, συχνὰ θ' ἀκούσῃς ἀπ' τὸ στόμα κάποιου ἀγρότη ποὺ μάταια γυρεύει τὴν αἰτία κάποιου κακοῦ, ἕνα πικρὸ παράπονο, σὲ μιὰ ἐρώτησι γεμάτη πόνο: Κὺρ Γεωπόνε, γιατὶ ξεράθηκε αὐτὸ τὸ δένδρο μου; Δίπλα του ἕνα πελώριο κι' ἐπιβλητικὸ δένδρο μιὰ κερασιὰ ἢ μιὰ καϊσιὰ ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ ἔκανε τὸν διαβάτη νὰ τὴν ἀποθαυμάζῃ μὲ τὸ μεγαλεῖο της, τώρα σωστὸ φάντασμα κατάξερη ἀπ' τὴν κορυφὴ ὡς τὴ ρίζα, περιμένει τί ἄλλο, τὸ ἀδυσώπητο τσεκούρι ἢ κάποια ὁρμητικὴ δίνη τοῦ ἀέρα νὰ τὴν σωριάσῃ καταγῆς σκορπῶντας την σὲ μύρια κομμάτια.

Δὲν εἶναι λίγα τὰ ἔντομα γνωστὰ σὰν ξυλοφάγοι ποὺ ἔχουν τὴν ἀδυναμία τους στὸν κορμὸ καὶ τοὺς μεγάλους βλαστοὺς τοῦ δένδρου ὅπου ἀνοίγοντας μὲ βουλιμία στοὲς ἔχουν σὰν ἀποτέλεσμα τὸ ξέραμα τῶν κλάδων καὶ κατόπι τοῦ δένδρου.

Ὁ Καπνώδης ἔχει ἰδιαίτερη προτίμησι στὶς ρίζες.

Ὅσο ἀθῶος καὶ ἄν φαίνεται εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ποιὸ βλαβερὰ ἔντομα ἐξ αἰτίας τῶν ζημιῶν ποὺ προξενεῖ στὰ δένδρα. Εἶναι ἕνα σκαθάρι (κολεόπτερο) μήκους 2—3 πόντους μαῦρο μὲ ἄσπρα στίγματα στὸ πλατὺ κεφάλι του ποὺ πετᾶ ἄφθονα στοὺς ὀπωρῶνες τὸ θέρος καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸν Αὔγουστο ὡς τὸν Σεπτέμβριο καὶ τρέφεται ἀπὸ τὸ φύλλωμα τῶν καρποφόρων δένδρων.

Ἡ ζημία ποὺ κάνει στὸ φύλλωμα εἶναι ἀσήμαντη ἄν τὴν συγκρίνομε μὲ ἐκείνη ποὺ κάνουν τὰ σκουλήκια του στὶς ρίζες τῶν δένδρων.

Ὁ Καπνώδης προσβάλλει κυρίως τὰ πυρηνόκαρπα δηλ. ἀμυγδαλιὲς βερυκκοκιὲς, ροδακινιὲς, κερασιὲς ἀλλὰ καὶ τὶς ἀχλαδιὲς καὶ ἰδιαιτέρως στὶς γκορτσιὲς προξενεῖ σοβαρὲς ζημίες, τὴ μεγαλύτερη ὅμως ζημία κάνει στὶς βερυκκοκιὲς.

Ὁ κάθε θηλυκὸς Καπνώδης γεννᾶ 50 ἕως 100 αὐγὰ ἐπάνω στοὺς κορμοὺς τῶν δένδρων λίγους πόντους παραπάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους. Αὐτὸ γίνεται τὸ θέρος μέχρι τὶς ἀρχὲς τοῦ φθινοπώρου. Εἶναι δύσκολο μὲ γυμνὸ μάτι νὰ διακρίνῃ κανεὶς τ' αὐγὰ τοῦ Καπνώδη γιατὶ εἶναι μικρὰ καὶ σφινωμένα στὶς σχισμὲς τοῦ φλοιοῦ τῶν δένδρων.

Τὰ σκουλήκια ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τ' αὐγὰ αὐτὰ εἶναι ἄσπρα μὲ πλατὺ κεφάλι καὶ φθάνουν μέχρι 5 πόντους μῆκος. Τρέφονται ἀπὸ τὴν φλοῦδα καὶ τὸ μαλακὸ ξύλο τῶν μεγάλων ριζῶν τῶν δένδρων μὲ συνέπεια τὸ κιτρίνισμα τῶν φύλλων, τὴν κομμίωσι, καὶ τέλος τὸ ξέραμα τῶν δένδρων.

Τὰ μικρῆς ἡλικίας δένδρα ποὺ κατατρώγει τὶς ρίζες τους πέρα ὡς πέρα κινδυνεύουν περισσότερο νὰ καταστραφοῦν ἀπ' τὰ μεγάλα, γιατὶ οἱ πληγὲς ποὺ γίνονται στὶς ρίζες αὐτῶν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπουλωθοῦν. Τὸ σκουλῆκι τοῦ Καπνώδη ζῆ δύο χρόνια καὶ μετὰ μετατρέπεται σὲ τέλειο ἔντομο (σκαθάρι) ἀφοῦ προηγουμένως γίνῃ γιὰ ἕνα διάστημα νύμφη (κουκούλι).

Ἔτσι ὁ βιολογικὸς κύκλος κοῦ Καπνώδη (αὐγὸ—σκουλῆκι—προνύμφη) νύμφη, τέλειο ἔντομο (σκαθάρι) διαρκεῖ 3 περίπου χρόνια.

Καταπολέμησις. Γιὰ νὰ προφυλάξωμε τὰ δένδρα μας ἀπ' τὴ προσβολὴ τοῦ Καπνώδη πρέπει νὰ τὰ κρατοῦμε πάντοτε δυναμωμένο μὲ καλὴ λίπανσι, ν' ἀποφεύγωμε τὸ πυκνὸ φύτευμα. Ἀπὸ παρατηρήσεις βγῆκε τὸ συμπέρασμα πὼς τὰ δυναμωμένα δένδρα μὲ πολλοὺς χυμοὺς ἀντέχουν περισσότερο στὶς προσβολὲς, γιατὶ φαίνεται οἱ ἄφθονοι χυμοὶ ἐνοχλοῦν τὸ σκουλῆκι. Ἐπίσης γιὰ νὰ ἐμποδίσωμε τὸν Καπνώδη νὰ γεννήσῃ τ' αὐγὰ του στὸν κορμὸ, πρέπει νὰ κάνωμε κάθε μῆνα ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν Μάϊο ὡς τὸν Αὔγουστο ἐπάλληψι τοῦ κορμοῦ ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους μέχρι τὸ σταύρωμα τῶν κλάδων μὲ τὸν ἑξῆς πολτὸ, νερὸ 80 μέρη, ἀσβέστη 20 ἀρσενικὸ μόλυβδο 1, κατράνι ἢ νέφτι 1)2.

Ἐπιβάλλεται ἐπίσης τὸ μάζεμμα καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν σκαθαρῶν.

Στὰ δένδρα ποὺ ἔχουν προσβληθῆ πρέπει νὰ φροντίσουμε γιὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ σκουληκιοῦ μέσα στὶς ρίζες.

Γιὰ νὰ τὸ πετύχωμε αὐτὸ χρησιμοποιοῦμε τὸ ***πτητικὸ παραδιχλωροβενζόλιο,*** τὸ ποιὸ καλύτερο καὶ κατάλληλο φάρμακο γι' αὐτὴ τὴ δουλειά, Εἶναι σῶμα στερεὸ μὲ μορφὴ κρυστάλλων ποὺ δὲν λυώνουν στὸ νερὸ καὶ ἔχουν δυνατὴ μυρωδιὰ πικραμυγδάλου. Σὲ θερμοκρασία 15 μὲ 25 βαθμοὺς δίνει ἀτμοὺς ποὺ δηλητηριάζουν. Τὸ χρησιμοποιοῦμε ὡς ἑξῆς: Καθαρίζουμε καὶ ἰσοπεδώνουμε τὸ ἔδαφος γύρω στὸ κάθε δένδρο ἔπειτα σκάβουμε γύρω στὸ λαιμὸ τοῦ δένδρου ἕνα αὐλάκι μὲ βάθος 10 πόντους καὶ πλάτους 70. Ἐκεῖ μέσα σκορπᾶμε τὸ φάρμακο σὲ δακτυλίδι πλάτους 3—5 πόντους καὶ πάντοτε 5—10 πόντους μακρυὰ ἀπὸ τὸν κορμὸ. Σκεπάζουμε ἔπειτα τὸ αὐλάκι μὲ χῶμα 10 πόντους πάχος τὸ πιέζομε λίγο καὶ τὸ ἀφίνομε 4—6 ἑβδομάδες. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ ἀτμοὶ ποὺ βγάζει σιγὰ—σιγὰ τὸ φάρμακο εἰσχωροῦν μέσα στὶς στοὲς τῶν ριζῶν καὶ πνίγουν τὰ σκουλήκια μέσα σ' αὐτὲς.

Ἀνακόγως τῆς ἡλικίας τοῦ δένδρου δόσις 30—60 γραμ. εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ καταστρέψῃ τὰ σκουλήκια.

Ἡ καλύτερη ἐποχὴ γιὰ τὴν χρησιμοποίησι τοῦ φαρμάκου εἶναι ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου ἕως 15 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἐξάτμησις τῶν ἀτμῶν διαρκεῖ ἕνα περίπου μῆνα.

Τὸ φάρμακο διατίθεται σ' τὸ ἐμπόριο ἀπὸ τὴν ἑταιρεία χημικῶν λιπασμάτων, ἐπίσης καλὰ ἀποτελέσματα δίνει καὶ τὸ ***Ἀλντρίν.***

Ἡ καταπολέμησις τοῦ Καπνώδη ποὺ τόσες ζημίες προξενεῖ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραμελῆται ἀπὸ κανένα δενδροκαλλιεργητή.

Πρέπει ὅμως νὰ ἔχωμε ὑπ' ὄψει μας ὅτι ἡ καταπολέμησις κάθε ἀρρώστειας πρέπει νὰ γίνεται τότε ποὺ πρέπει, κι' ἀκόμα πὼς στὶς περισσότερες περιπτώσεις τὸ κακὸ προλαμβάνεται εὔκολα ἀλλὰ δὲν θεραπεύεται.

ΕΤΟΠΟΘΕΤΗΘΗ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2)9)1963
Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν
Τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Ὁ Γυμνασιάρχης Πολυγύρου,

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 18—8—63 ἐρωτᾶτε ἐάν πρόκειται νὰ εἶναι καὶ ἐφέτος χωρὶς γυμνασιάρχην τὸ Γυμνάσιον Πολυγύρου.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ δημοσίευμα, μᾶς παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι εἰς τὸ Γυμνάσιον Πολυγύρου ἐτοποθετήθη ἤδη, παρὰ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ὁ γυμνασιάρχης κ. Παν. Κακόπουλος, ὅστις καὶ θὰ εὑρίσκεται ἐγκαίρως εἰς τὴν θέσιν του.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς της κ. Ἡρακλῆν Λαμπρόπουλον καὶ δ. Μαίρην Δαραβίγκα οἵτινες ἠρραβωνίσθησαν ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ἀπευθύνει τὰς πλέον ἐγκαρδίους εὐχάς της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ σχολικὴ ἐφορία, οἱ Μαθηταί, καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Βάββου εὐχαριστοῦν θερμῶς τοὺς ἀδελφοὺς Σαραφιανὸν καὶ Χρῆστον Κουτσοῦ διὰ τὴν ἐκ 500 δραχμῶν συνεισφορὰν των ὑπέρ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ Σχολείου εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος τὴν 30ην Αὐγούστου 1963 πατρὸς των Γεωργίου Κουτσοῦ.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΡΝΕΥΤΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΝ

Ἡ Διακυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ Μεταναστεύσεως ἐξ Εὐρώπης ἀνακοινοῖ ὅτι ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου θ' ἀρχίσουν εἰς Θεσσαλονίκην ἐκπαίδευσιν νέα τμήματα Ἐφαρμοστῶν καὶ Τορνευτῶν δι' ἐργάτας ἐπιθυμοῦντας νὰ μεταναστεύσουν εἰς Βραζιλίαν. Γίνονται δεκτοὶ νέοι γεννηθέντες τὸ 1945 καὶ οἱ ἀπολυθέντες τοῦ στρατεύματος μέχρι ἡλικίας 30 ἐτῶν. Οὗτοι δέον νὰ ἔχουν μικρὰν πεῖραν εἰς τὴν τέχνην των καὶ γραμματικὰς γνώσεις 6ης Δημοτικοῦ καὶ ἄνω ἢ χωρὶς προεργασίαν, ἀλλὰ μὲ γραμματικὰς γνώσεις 3ης Γυμνασίου καὶ ἄνω.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως θὰ παρέχεται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἡμερήσιον βοήθημα ἐκ δρχ. 30 εἰς τοὺς προερχομένους ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ 40 εἰς τοὺς προερχομένους ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

Δι' ἐγγραφὰς καὶ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς ΔΕΜΕ, ὁδὸς Ρογκότη ἀριθ. 5 Θεσ)νίκη 5ος ὄροφος.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μας φίλον Νικόλαον Γκλάβαν, δώσαντα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς χαριτοβρύτου δίδος Θωμαΐς Ράππου εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ κάθε εὐτυχίαν.

Γιῶργος—Τάσιος

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὴν ἀγαπητὴ ξαδέρφη Μαίρη Δαραβίγκα, φοιτήρια φιλοσοφικῆς καὶ τὸν φίλο Ἡρακλῆ Λαμπρόπουλο, πλοίαρχο Ε. Ν, πού ἀρραβωνιάστηκαν θερμῶς συγχαίρω, εὐχόμενος «γρήγορα στέφανα».

Γ. Ζογλοπίτης

ΟΙ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΟΙ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἐπιτροπὴ ἐκπροσώπων τῶν συνταξιούχων μεταλλευτῶν Παλαιοχωρίου καὶ Στρατονίκης ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς κ.κ Τσοῦτον, Ν. Γιάταν καὶ Δ. Παπαθανασίου ἐπεσκέφθη τοὺς εἰς Ἀθήνας ἁρμοδίους καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ι.Κ.Α., πρὸς τοὺς ὁποίους ἀνέπτυξε τὰ ἐκκρεμῆ προβλήματα τῶν συνταξιούχων μεταλλωρύχων.

Οἱ ἀνωτέρω ἐκπρόσωποι τῶν συνταξιούχων μεταλλευτῶν Χαλκιδικῆς ἐδήλωσαν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὅτι εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐπιλυθοῦν τὰ προβλήματά των, οἱ μεταλλωρύχοι θὰ κατέλθουν εἰς ἀγωνιστικὰς ἐκδηλώσεις.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Βραστῶν, διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς φανερὰν ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 14ην Σεπτεμβρίου 1963, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Σάββατον καὶ ὥραν 4-6ην μμ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος Βραστῶν, ἡ ἐνοικίασις τῆς Δασικῆς Κοινοτικῆς βοσκῆς εἰς θέσιν «Σπίτια» ἐκτάσεως 15.000 στρεμμάτων καὶ διαρκείας 4 συνεχῶν χειμερινῶν κτηνοτροφικῶν περιόδων.

Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθεμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν.

Ὡς δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 500 δραχμῶν, εἰς γραμμάτιον παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἢ ἐγγυητικῆς Ἐπιστολῆς Τραπέζης, ἀπαραιτήτως.

Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 10 000 δραχμῶν.

Ἐν Βραστοῖς τῇ 5—9—1963
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Στρατωνίου διακηρύσσει ὅτι τὴν 22 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 πμ. καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις βοσκῆς τῆς Κοινότητος διὰ τὸ ἀπὸ 1)10)63 μέχρι 31)5)1964 χρονικὸν διάστημα.

Πρώτη προσφορὰ δρχ. 7 500.

Περισσότεραι πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος

Ἐν Στρατονίῳ τῇ 3—9—1963
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Α. ΚΑΡΡΑΣ

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΚΟΜΙΚΟΥ ΣΥΝ)ΣΜΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο ἀρχαιρεσίαι τοῦ Ἐλαιοκομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Πολυγύρου διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς ὁποίας ἐξελέγησαν οἱ Κύρκος Αἰκατερινάρης Νικόλαος Σάλτης, Κοσμᾶς Χλιάπας, Ἀθανάσιος Τσερβελῆς καὶ Ἀθανάσιος Σχοινᾶς.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γοματίου Διακηρύττει ὅτι: Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 35 ἐ.ἔ ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Γοματίου τὴν 15ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1963, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12ην πμ καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Κοινότητος ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐνοικιαστοῦ τῆς νομῆς βαλανοκαστάνου τῆς θέσεως «Βουνό», περιοχῆς τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 31ης Σεπτεμβρίου 1963 μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1964

Οἱ ὅροι τῆς Κοινότητος εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἕκαστος πλειοδότης διὰ νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν δέον νὰ καταθέσῃ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς γραμμάτιον συστάσεως παρακαταθήκης ἐκ δραχμῶν 500 καὶ βεβαίωσιν τοῦ ἁρμοδίου Ταμείου τῆς περιφερείας του, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς ὑποχρεώσεις του ὡς μισθωτοῦ προσόδου ἢ κτήματος πρὸς τὴν Κοινότητα ἔνθα ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Ταμείου τῆς περιφερείας του.

Ἐν Γοματίῳ τῇ 29—9—1963
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Κ ΚΕΦΑΛΑΣ

ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Ἡ Ἱερὰ Κοινότης Ἁγίου Ὄρους ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 3)16 Σεπτεμβρίου ἡμέραν Δευτέραν 9—12 πρωϊνὴν ἐν τῷ Ἱερῷ Κοινοτικῷ μεγάρῳ τὴν ἐκμίσθωσιν μεγάλου τοῦ αὐτοκινητοδρόμου Καρυῶν Δάφνης. Ὅροι διεξαγωγῆς εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν

Ἱερὰ Κοινότης Ἁγίου Ὄρους

ΤΑ ΤΕΛΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον παιδείας, διὰ διαταγῆς του πρὸς ἅπαντα τὰ σχολεῖα τοῦ κράτους, ὥρισεν ὅτι τὰ διάφορα τέλη διὰ τοὺς μαθητὰς μέσης ἐκπαιδεύσεως τῶν δημοσίων γυμνασίων ὁρίζονται εἰς 65 δραχ. διὰ τὴν ἐγγραφήν, δραχ. 60 διὰ τὴν σχολικὴν ἐφορίαν καὶ 10 δραχ. διὰ τὴν μαθητικὴν πρόνοιαν, ἤτοι σύνολον δραχ. 135.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γεροπλατάνου Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 35)1963 ἀποφάσεως τοῦ Κ. Σ. Γεροπλατάνου ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18389)1963 ἀποφάσεως τοῦ κ. Νομάρχου Χαλκιδικῆς ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν φανερὰν καὶ προφορικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκμίσθωσις ἐπὶ μίαν τριετίαν τοῦ λατομικοῦ κοινοτικοῦ χώρου κειμένου εἰς θέσιν Σήμανδρον (ἀπουλιάνα) περιοχῆς Γεροπλατάνου.

Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 18—9—1963 εἰς τὸ Κοινοτικὸν κατάστημα Γεροπλατάνου ἀπὸ τῆς 10—12 π.μ. ἐνώπιον τῆς Ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσι τῶν ὅρων διακηρύξεως εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος καὶ τὸ Γραφεῖον Τ.Υ.Δ.Κ. Χαλκιδικῆς εἰς ἃ εὕρηνται κατατεθειμένοι.

Ἐν Γεροπλατάνῳ τῇ 6)9)1963
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΜΕΝ. ΠΑΠΑΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητό μου φίλο Ἡρακλῆ Λαμπρόπουλο ποὺ ἔδωσε ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου με τὴν δίδα Μαίρη Δαραβίγκα, συγχαίρω θερμῶς.

Δημ. Χ. Ζομπούνης

ΑΘΛΗΤΙΚΑ —=ΝΕΑ=—

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸ Ἀριστοτέλειον ἐθνικὸ στάδιον τῆς πόλεώς μας, κατόπιν ὡραιοτάτου ἀγῶνος, ἡ τοπικὴ Νίκη ἐνίκησε τὸν Ἀπόλλωνα Ἀρναίας μὲ 4—1 καὶ κατέκτησε τὸ Πρωτάθλημα Χαλκιδικῆς ἐπὶ 8 ἀγώνων ἀήττητη.

Τὰ τέρματα τῆς Νίκης ἐσημείωσαν οἱ Κωνσταντινίδης 2 καὶ Καπλάνης 2. Ἡ διεξαγωγὴ τοῦ ἀγῶνος πρωταθλήματος ἐγένετο κανονικώτατα

Διακριθήσαν ἐκ τῆς Νικηφορίας οἱ Μουτσφτσῆς (καλύτερος τῶν 22), Δαούτης Καπλάνης καὶ Κωνσταντινίδης. Ἐκ τῆς ἡττηθείσης οἱ Κυπαρισσᾶς, Ξενίκης, Κατρανᾶς καὶ Ράντος. Ὁ διαιτητὴς κ. Σαπουτακίδης ὑπῆρξεν καλός.

Οἱ ὁμάδες παρετάχθησαν μὲ τὰς ἀκολούθους συνθέσεις.

ΝΙΚΗ: Λευκυδίτης Γαβρίλης Σ., Κορέντης, Βασιλάκης, Ράπος, Λέκκας, Δαούτης, Ψιωρᾶς, Κωνσταντινίδης, Μουτσφτσῆς καὶ Καπλάνης.

ΑΠΟΛΛΩΝ: Μακρῆς, Βαλάσης, Κατρανᾶς, Ράντος, Κυπαρισσᾶς, Ξενίκης Καλαϊτζῆς, Καραθανάσης, Παπατζίκος, Νᾶκος καὶ Ζωγράφος.

—Ὁμοίως τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν διεξήχθη εἰς Νεμουδανιὰ ἀγὼν πρωταθλήματος Χαλκιδικῆς μεταξὺ τῶν ὁμάδων Π.Ο. Μουδανιῶν καὶ Ἄρεως Παλαιοχωρίου Εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἀγῶνα ὁ Ἄρης Παλαιοχωρίου κατέβαλε τὸν Π.Ο.Μ. μὲ 1—0. Τὸ τέρμα τῆς νικητρίας ἐπέτυχεν ὁ Ρήγας.

—Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν διὰ τοὺς τελευταίους ἀγῶνας τοῦ πρωταθλήματος Χαλκιδικῆς θὰ διεξαχθοῦν αἱ ἑξῆς συναντήσεις: Ἄρης Παλαιοχωρίου--Δόξα Ὁρμυλίας εἰς γήπεδον Παλαιοχωρίου καὶ Ἀπόλλων Ἀρναίας — Π.Ο. Μουδανιῶν εἰς γήπεδον Ἀρναίας

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΝΑΙΑΣ

Τὸ πρόγραμμα ἐξετάσεων τοῦ γυμνασίου Ἀρναίας ἔχει ὡς ἀκολούθως:

1) Τὴν 6—10 Σεπτεμβρίου αἱ ἀπολυτήριοι ἀνεξεταστέων καὶ ἀπορριφθέντων.

2) Τὴν 10ην Σεπτεμβρίου προαγωγικαὶ τῆς Ε! τάξεως, τὴν 11ην Σεπτεμβρίου τῆς Δ! τάξεως τὴν 12ην Σεπτεμβρίου τῆς Γ! τάξεως, τὴν 13ην Σεπτεμβρίου τῆς Β! τάξεως καὶ τὴν 16ην Σεπτεμβρίου τῆς Α! τάξεως.

3) Τὴν 16—22 Σεπτεμβρίου αἱ κατακτήριοι ἐξετάσεις.

4) Τὴν 20ην καὶ 21ην Σεπτεμβρίου οἱ εἰσητήριοι ἐξετάσεις.

Ὥρα ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων ὡρίσθη ἡ 9η πρωϊνή.

ΗΡΑΚΛΗΣ Ι. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
Πλοίαρχος Ε. Ν.
ΜΑΙΡΗ Β. ΔΑΡΑΒΙΓΚΑ
Φοιτ. Φιλολογίας

Ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κρήμνης διακηρύττει ὅτι τὴν (15) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1963 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 5—7 μ.μ. διενεργηθήσεται ἐν τῷ Κοιν. Καταστήματι Κρήμνης ἐνώπιον τῆς Κοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς φανερὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικοῦ τῆς Κοινότητος Ἡ κατασκευὴ θὰ γίνῃ συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 29)22,8)1963 ἀποφ κοιν συμβουλίου ἐγκριθείσῃ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17805)26)8)63 τοιούτης Νομαρχίας Χαλκιδικῆς Προϋπολογισμὸς δαπάνης 80 000 δρχ. Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολάβοι δημ ἔργων Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται δρχ (4.000) Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὸ Κοιν. Κατάστημα καὶ Γραφεῖον Τ.Υ.Δ.Κ. Νομαρχιακὸν Κατάστημα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Δ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Στὴν ἀγαπημένη μου φίλη Μαίρη Δαραβίγκα μνηστευθεῖσα μετὰ τοῦ κ. Ἡρακλῆ Λαμπρόπουλου εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Τασούλα Βογιατζῆ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑΙ

Ἡ ἐν Θεσ)νίκῃ κλινικὴ Λυσιμάχου Σαραφιανοῦ ζητεῖ καθαριστρίας καὶ βοηθοὺς μαγειρείου. Προτιμῶνται αἱ ἐκ Χαλκιδικῆς.

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

—Μ' ἀφοῦ κακοπερνᾶς, γιατί κυρία Πάτρα, δὲν πᾶς στὴν ἄλλη νύφη.

—Ἡ ἄλλη, ἀναστέναξε ἡ γριά, εἶναι τρισχειρότερη.

Καὶ συνεχίστηκε ὁ διάλογος. Βέβαια δὲν ὑποστηρίζουμε ὅτι τό φαινόμενο τῆς κυρίας Πάτρας εἶναι καθολικό Συνηθισμένο ὅμως. Παραγνωρίζονται πολλές φορὲς οἱ γέροι. Καὶ περιφρονοῦνται. Χρειάζεται γι' αὐτὸ κάπου—κάπου νὰ παίρνουμε καὶ τὴ θέση τους. Γιατί ἡ ζωὴ κάνει τὸν κύκλο της... Καὶ ποιὸς ξέρει τί μᾶς περιμένει;

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.

γαλέα γιὰ ὅσους ἔχουν ὀξυτάτη τὴν πνευματικὴ ἀκοὴ διακηρύσσουν τὴν γνησιότητα τῆς ἀποστολικότητός μου.»

«Ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.» Τὰ παραπονεμένα τοῦτα λόγια προσκαλοῦσαν τοὺς Γαλάτες σὲ ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία καὶ ὑπακοή. Ποτὲ ὅμως δὲν χάνουν τὴν ἐπικαιρότητά τους. Ἀπευθύνονται καὶ σὲ μᾶς καὶ μᾶς καλοῦν εἰς ἀγωνιστικότητα. Μᾶς καλοῦν καὶ μᾶς νὰ βαστάζουμε «τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ» εἰς τὸν ψυχικό μας κόσμο. Πάντοτε ὑπάρχουν ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἑπομένως πάντοτε θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι τραυματισμένοι οἱ φίλοι τοῦ Χριστοῦ. Τὰ τραύματα αὐτὰ εἶναι τὸ μόνο μέτρο, ποὺ μετράει τὸ ὕψος καὶ τὸ βάθος τῆς ἀγάπης μας γιὰ τὴν ἁγιώτατη ὑπόθεση τοῦ Χριστοῦ. Σέ κάθε βῆμα μας, σὲ κάθε συναναστροφή μας, σέ κάθε ἐπαφὴ μὲ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους συναντοῦμε ἀφθονίαν ἐχθρῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλοι εἶναι ἄθεοι, ἄλλοι εἶναι ἀντίχριστοι, ἄλλοι εἶναι μασσῶνοι, ἄλλοι εἶναι Γιεχωβᾶδες, ἄλλοι εἶναι ἠθικῶς ποταποί, βρώμικοι, χυδαῖοι. τελεῖως δαιμονοποιημένοι στὴν διαγωγὴ τους. Ἂν βλέποντας τέτοια λυπηρὰ φαινόμενα δὲν μένουμε, ἀδιάφοροι ἀλλὰ πικραινόμαστε, καὶ ἂν ἡ πίκρα μας δὲν μᾶς καίει νὰ ἀπελπιζόμαστε καί νὰ χάνουμε τὴν εὐσέβεια καὶ τὴν Χριστοφιλία μας, ἀλλὰ ἀντιθέτως τὶς συνδαυλίζει ἀκόμα περισσότερο καὶ φουντώνει ἀκόμα πειὸ πολὺ τὴν ἄϋλη φλόγα τῆς πίστεως ποὺ κάνει στὴν καρδιά μας, τότε μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι βαστάζουμε «τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.» Δὲν εἶναι καθόλου ἀσήμαντο τό ψυχικὸ μαρτύριο τοῦ χριστιανοῦ πού μέσα στὸ δυσῶδες κῦμα τῆς ἀσεβείας καὶ διαπομπεύσεως κάθε χριστιανικῆς ἰδέας, ἐκεῖνος ὄχι μόνο ἐπιμένει στὴν πίστη του, ἀλλὰ ἔχει καὶ τὸ σθένος νὰ τὴν ὑπερασπίζεται. Ἀπόδειξις ὅτι ὁ κύριος τὸ ἀναγνωρίζει καὶ τὸ ἐπιβραβεύει: «Μακάριοι ἔστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς .... καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.»

Ἂς μὴ λησμονοῦμε ὅμως, ὅτι ὁ πειὸ ἐπίφοβος ἐχθρὸς τῆς πίστεως καὶ εὐσεβείας μας δὲν εἶναι ὁ ἀντίχριστος ἢ ὁ αἱρετικός. Ὁ πειό ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς παραμονεύει μέσα στὴν δική μας τὴν καρδιά. Καί ὁ πειὸ ἅγιος αἰσθάνεται μιὰ δύναμη μέσα του νὰ τὸν φέρνει πρὸς τὴν ἁμαρτία. Καὶ ὁ πειὸ φωτισμένος Χριστιανὸς ἔρχονται στιγμὲς, ποὺ ἀμφιβάλλει ἂν βρίσκεται στὸ σωστὸ δρόμο πιστεύοντας. Ὁ ποιος ἀντιστέκεται στὴν ἡδονή, ποὺ ὑπὸσχεται ἡ ἁμαρτία, ὅποιος μετὰ τὴν πτώση πασχίζει νὰ ξανασταθῆ ὄρθιος, ὅποιος ἀντιδρᾷ νικηφόρα στὸ μαῦρο σμῆνος τῶν ἀμφιβολιῶν, ἀσφαλῶς εἶναι ἕνας ρωμαλέος ψυχικὸς ἀγωνιστής. Καί ὄχι ἀγωνιστής, ποὺ νίκησε ἀτραυμάτιστος. Ἀλλὰ ἀγωνιστὴς μυριοπληγωμένος. Τοῦ ταιριάζει συνεπῶς ὁ λόγος τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου: «τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ βαστάζω.»

Πόσο πολυπληθής, πολύκαρπη καὶ ἀνίκητη θά ἦταν ἡ Χριστιανικὴ παράταξις, πόσο διαφορετικὸς θά ἦταν ὁ κόσμος, ἂν ὁ λόγος τοῦ θείου ἀγωνιστοῦ Παύλου ταίριαζε στὰ χείλη ὅλων μας κληρικῶν καὶ λαϊκῶν! Δυστυχῶς οἱ περισσότεροι βαστάζουν τὰ στίγματα τῆς ἁμαρτίας μὲ ὅλες τὶς μορφὲς της. Εὐτυχῶς ὅμως, δὲν ἔχουν λείψει τελεῖως οἱ μιμηταὶ τοῦ ἀγωνιστοῦ Ἀποστόλου. Τοῦτοι περισώζουν ἀπὸ τὴν ὁλοσχερῆ ἐκβαρβάρωση καὶ σήψη τὴν ἐποχὴ μας.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ

Ἀριθμὸς 2419

Περίληψις προγράμματος Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος Νέων Μουδανιῶν Χρῆστος Ἰωάννου Τσάτσαρης, κατοικοεδρεύων ἐν Νέοις Μουδανίοις δηλοποιῶ ὅτι τὴν δεκάτην πέμπτην (15) Σεπτεμβρίου 1963 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10—12 μεσημβρινῆς ἐν Νέοις Μουδανίοις καὶ ἔμπροσθεν τοῦ καφενείου Δημητρίου Κοβράκη θέλουν ἐκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν Πλειστηριασμὸν ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὰ κάτωθι ἀκίνητα ἀνήκοντα εἰς τὸν ὀφειλέτην Γεράσιμον Κωνσταντίνου Στεφάνου κάτοικον Διονυσίου Χαλκιδικῆς ἤτοι 1) Ἕνας ἀγρὸς ὑπ' ἀριθμὸν τεμαχίου 29 Δ' κατηγορίας ἐκτάσεως 3198 τετραγωνικῶν μέτρων κείμενος ἐν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ Διονυσίου κατεχόμενος καὶ καλλιεργούμενος παρὰ τοῦ Νικολάου Σισκάκη κατοίκου Διονυσίου ἐκτιμηθεὶς εἰς τό ποσὸν τῶν δραχμῶν 7995 κατασχεθεὶς δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12 63 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Πολυγύρου Γεωργίου Καΐση καὶ σχετικοῦ ἐπιδοτηρίου ἐπιταγῆς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 57)63 κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν Παύλου Εὐαγγελινοῦ καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ 59 προγράμματος Πλειστηριασμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω δικαστικοῦ κλητῆρος, τιμὴ ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθησαν τὰ δύο τρίτα (2)3) τῆς ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχ 5330 2) Ἕτερος ἀγρὸς ὑπ' ἀριθ. τεμαχίου 950 Α' κατηγορίας ἐκτάσεως 3500 τ μέτρων κατεχόμενος καὶ καλλιεργούμενος παρὰ τοῦ Ἀγγέλου Ζαφειράκη κατοίκου Διονυσίου ἐκτιμηθεὶς εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχ 8550 κατασχεθεὶς διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ αὐτοῦ κλητήρος δυνάμει τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 12)63 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Πολυγύρου Γεωργίου Καΐση. ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθησαν τὰ δύο τρίτα (2)3) τῆς ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμαὶ 5.633. Ο Πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ἵνα πληρωθῇ ἡ ἐπισπεύδουσα Τριανταφυλλιὰ σύζυγος Παύλου Γαβρίλη τὴν ἐκ δραχμῶν 3449 ἀπαίτησίν της κατὰ τὴν ἐπιταγήν, τοῦς ἄχρις ἀξοφλήσεως τόκους καὶ ἔξοδα ἐκτελέσεως τοῦ Πλειστηριασμοῦ. Ἡ κατακύρωσις γεννήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν διδομένου τοῦ σημείου ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα κατατεθήσεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς ἐμὲ ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς κατ αὐτοῦ καὶ εἰς βάρος του Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἔσεται τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου Τὰ κηρύκεια καὶ δικαιώματα βαρύνουν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἐν Μουδανίοις τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην (27) Αὐγούστου 1963 ἔτους καὶ παραγγέλομεν τὴν δημοσίευσιν ταύτης εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» καὶ κατὰ τὰς δύο προσεχεῖς Κυριακὰς ἤτοι 1ην καὶ 8ην Σεπτεμβρίου 1963 ἔτους.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Πλειστηριασμοῦ
ὑπάλληλος Συμβολαιογράφος
Μουδανιῶν.
ΤΣ. Χ ΤΣΑΤΣΑΡΗΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ἐν Ν. Μουδανίοις τῇ 27)8)1963
Ὁ συμβολαιογράφος
Ν. Μουδανιῶν
Χ ΤΣΑΤΣΑΡΗΣ

Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΧΑΛ